

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A woman with red hair and a blue flower headband stands in a desert landscape, wearing a long, flowing blue gown with a deep V-neckline and floral details. A large, bright circular light is positioned behind her, creating a halo effect. The gown is adorned with numerous small, sparkling lights. The background shows a desert with mountains and a bright sky.

Pretty HUMAN

AUTHOR OF *ICE PLANET BARBARIANS*
RUBY DIXON

GÜZEL İNSAN

RUBY DIXON

Çeviri Kitaplar

Telegram

Copyright © 2019 by Ruby Dixon

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Kapak Tasarımı: Kati Wilde

Edits: Aquila Editing

✿ Vellum ile oluşturuldu

İÇİNDEKİLER

GÜZEL İNSAN

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Sonsöz

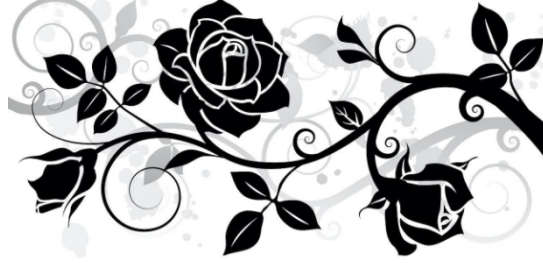
YAZARIN NOTU

Güzel Seri! Daha fazla
uzaylı mı diyorsun?

GÜZEL İNSAN

Varrik va'Rin eski bir soylu hanenin lordudur. Homeworld Kes'te soyu benzersizdir ve inanılmaz miktarda siyasi ve sosyal nüfuza sahiptir. İstedğini elde etmeye alışkındır.

Milly olarak bilinen tuhaf, narin insanı gördüğünde onu istediğine karar verir. Ve ona sahip olmak için her şeyi yapacaktır, itibarına lanet olsun.

VARRIK

I Şoförüm hava kruvazörümü Leydi dra'Niiron'un malikanesine çektiği anda bu partinin duvardan duvara insanlarla dolu olacağını söyleyebilirim. Ana Dünya toplumu en eski ailelerle doludur ve bu galanın da dolu dolu geçeceği kesin. soylularla dolu olsa da, aynı zamanda soyluluklarına tutunan ve merdiveni tırmanmanın bir yolunu arayan alt kast ailelerle de dolu olacak. Her evin erkekleri ve kadınları kendi adlarına iyilik yapmak için çabalarken bolca yalakalık ve dalkavukluk olacaktır.

Çok yorucu. Daha içeri adımımı atmadım ama şimdiden yorgun ve sıkılmış durumdayım.

Ama katılmak zorundayım. Va'Rin Hanesi'nin başı, Lord Lis'thrion, ilk isim olarak, bu benim görevim. Dra'Niiron Hanesi'yle ittifakı yeniden teyit etmeli ve diğer potansiyel ittifakları değerlendirmeliyim. Tüm bunlar isimler ve iyilikler, sırlar, yalanlar ve bilgiler üzerine bir oyun ve ben de en büyük oyunculardan biriyim.

Ben de en çok sıkılanlardan biriyim. Ancak onlarca yıl süren bu tür etkinliklerden sonra bu beklenen bir şey.

"Lord va'Rin," diye mırıldandı Leydi dra'Niiron, şoförüm kapıyı açtığında ve ben ailesinin malikânesine çıkan süslü terasa adım attığımda. Çiçekler ve sarmaşıklar gümüşü korkulukları kaplamak için özenle yontulmuş ve dalgalandırılmış ve fiskiyeler egzotik gezegenlerden gelen narin şaraplarla uzaktan çınlıyor. Tüm etki, sıradan bir kır evi ile eski paranın özenle düzenlenmiş bir karışımıdır. Leydi dra'Niiron, evinin ipek üzerine yoğun bir şekilde işlenmiş sembolü olan geniş, soluk sarı cübbesini giyiyor. Uzun saçları yüksek bir at kuyruğu şeklinde toplanmış.

Mücevherlerle süslü boynuzlarının arasında bir kemer var ve ellerini bana doğru uzatarak tatlı bir gülümseme veriyor.

Onları elime alıyorum ve her parmağında bir yüzük olduğunu fark ediyorum. Yakasının altındaki mücevherlerin hışırtısını, törensel ev cübbesinin üzerinden görünmese bile yakından duyabiliyorum ve bir gülümsemeyi ısıarak geri çekiyorum. Şu anda bile evinin yerini garantilemek için kendini zenginliğe boğmak zorunda. O halde bu sadece bir ev partisi değil, hırsın kendini göstermesi. Hiç şaşırmadım. Leydi dra'Niiron'un böyle bir hamle yapmasını bekliyordum.

Tahmin etmem gerekirse, bu parti sırasında servetini ve gücünü gösterecek ve ardından iki ev arasında bir evlilik ittifakı teklif edecek. Bir yanım onun benim evlenme teklif etmemi beklediğinden şüpheleniyor ama bu olmayacak.

Ben asla kovalamam.

Yine de mecbur kalırsam bu düşünceyi düşüneceğim. Va'Rin Hanesi'ndeki tek yetişkin erkek olarak, üremek ve ailenin adını -ve zenginliğini- zirvede tutmak benim görevim. Dra'Niiron Hanesi eşit değil ama güçleri giderek artıyor.

"Gelebilmene çok sevindim," diyor hanımefendi beni içeri götürürken en büyüleyici sesiyle.

"Sanki böyle bir ziyafeti kaçırabilirmişim gibi," diyorum sertçe. "Bir ay sürecektir bir ev partisi mi?"

Çok nazıksınız."

"Bulunduğunuz yerde havanın berbat olduğunu biliyorum," diyor yumuşak bir sesle. "Yılın bu zamanında hep sıcak ve yağmur. Lord va'Rin'in benimle ve en yakın iki yüz arkadaşımın kalmasından daha iyi bir yer olabilir mi diye düşündüm." Tekrar gülümsüyor, ama daha az içten. "Size odalarınızı göstereyim. Benimkiyle aynı kanatta."

"Uygun," diye mırıldandım.

Leydi dra'Niiron beni evine götürürken sohbet ediyor ve masaların üzerindeki narin ooli vazolardan duvarlardan sarkan ssithri duvar halılarına kadar tüm servetini sergilediğini görüyorum. Evinin dekorasyonu gösterişli ama hepsi ne kadar çok servet edindiğini göstermek için tasarlanmış. Bir eş edinme umuduyla gösteriş yapıyor... ve ben aklımda kimin olduğunu biliyorum. Merdivenlerden çıkarken bana sinsi bir bakış daha attı.

"Senin için küçük bir hediyem var"

diyor. "Sadece benim için mi?"

Almamalıydın."

Bana şakacı bir bakış atarak göz kırpmıyor. "Elbette tüm onur konuklarım için hediyeler. İhtiyaçlarınıza ya da isteklerinize uygun olduğunu düşündüğüm bir şey."

"Anlıyorum." İtiraf ediyorum, ne istediğimi düşündüğünü merak ediyorum.

Odam olduğunu tahmin ettiğim yerin yaldızlı çift kapısını açarken arkasından gidiyorum. Odaya ustalıkla yerleştirilmiş zarif mobilyalar var ve aşağıdaki şehre bakan devasa pencerelerden en güzel perdeler sarkıyor.

Heykelsi sütunlara sahip, bitkilerle kaplı bir balkon var ve odanın ortasında, neredeyse tüm ev personelimi sığdıracak büyüklükte büyük bir kanopili yatak ve yatak boşken kalabalık görünecek kadar çok dekoratif yastık var. "Ne güzel bir düzen," diye mırıldanıyorum, çünkü bana beklenti içinde bakıyor. "Şu anda Ana Dünya'da yastık kıtlığı mı var?"

Titriyor. "En iyi odayı ve en büyük yatağı sana ayırdım. Belki odanızda misafir ağırlamak istersiniz diye." Leydi dra'Niiron bana baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsüyor. "Koridorun hemen aşağısındayım ve sadece bir kalp atışı uzağınızdayım."

"Tabii ki öylesin."

"Bana Ahiri de," diyor dudağını alıştırma yaparcasına ısırarak. "Size nasıl hitap edebilirim?"

"Lord va'Rin, ilk adı."

Bana surat asıyor. "Çok sert. İyi o zaman. En azından hediyeni vermeme izin ver." Saçma sapan yatağın ayak ucuna doğru ilerliyor ve dağ gibi yastıkların arasında gözden kaçırdığım küçük bir tomarı alıyor. Ortasında kırmızı bir kurdele var ve bir püskül sarkıyor. Leydi dra'Niiron-Ahiri- onu bana uzatıyor. Ben de aldım. Ev sahibinin misafirlerine küçük hediyeler sunması adettendir ama Ahiri'nin sosyal olarak yükselmenin bir yolunu aradığını biliyorum, bu yüzden hediyesinin oldukça gösterişli olacağını tahmin ediyorum. Belgeyi açıp uzun zamandır göz koyduğum eski bir villanın tapusunu gördüğümde pek şaşırmadım. Eski şeyleri severim ve bu özel villa uzak bir adada, bu da hoşuma gidiyor. Ama zevklerimi çok iyi tahmin ettiğini bilmesine izin veremem. "Bana eski bir villanın anahtarlarını verdin."

ev. Yapmamalıydın, Ahiri."

Kadın bana kıkırdıyor, elime vuruyor. "Ah, sen. Burası büyüleyici bir yer ve onu ba'Jirol Hanesi'nin pençesinden kurtarmak bana tam bir servete mal oldu. Biraz tadilata ihtiyacı olsa da burayı seveceksiniz."

"Göreceğiz." Tekrar yuvarlayıp cüppemin ön cebine sokuyorum.

"Tüm söyleyeceğin bu mu?" Ahiri bir an için incinmiş görünüyor. "Ben de bunun oldukça büyük bir jest olduğunu düşünmüştüm."

"Çok paraya mal olan bir jest."

"Sanki para sorunuz varmış gibi. Arkeolojik alanları sevdiğini biliyorum Varrik. Sevdiğin her şeyi biliyorum." Gözleri umut vaat ediyor.

"Bana verilen ismi kullanmaya hakkınız yok, Leydi dra'Niiron. Henüz değil." Sözlerimin acısını hafifletmek için gülümsüyorum. Bu ismi kullanmasına asla izin vermeyi düşünmediğimi bilmesine gerek yok. Yine de bu olasılığı onun önünde sallandıracağım. Uzun, şık at kuyruğunun ucunu döndürerek yine somurtuyor. "Tüm konuklarım hakkında pek çok şey bilirim, biliyorsun. Tüm tuhaflıklarını. Seninki diğerlerine kıyasla oldukça sıkıcı."

"Öyle mi?" Ses tonumu kasıtlı olarak sıkıcı tutuyorum. Ahiri'nin benim gözüme girebilmek için bir sürü sırrı ortaya dökmek üzere olduğundan şüpheleniyorum ve bu da onun bu partiyle bir eş kapma peşinde olduğunu pekiştiriyor.

"Evet," diye mırıldanıyor ve elini bana doğru uzatıyor. "Gel. Sana göstereyim."

Beni koridorun sonuna götürüyor, en yüksek konuklarının sırlarını açığa çıkarıyor. Bu lord içmek için özel bir yasadışı bitkiyi seviyor. Bu lord, bir süre önce yasaklanmış olan asalak "canlı" ipeklere düşkün. Bana tüm bunları gelişigüzel anlatıyor ve herkes hakkında dedikodu yapabileceğini açıkça belirtiyor.

"Sonunda, en büyük başarımla," diye ilan ediyor Ahiri, koridorun sonundaki çift kapıya doğru ilerlerken. "Lord As'bro için. Uzaylı etine düşkün olduğunu duymuşsunuzdur."

Artık var. Sadece homurdanıyorum ve bu bilgiyi bir kenara koyuyorum. As'bro hırslı biri ve gelecekte onunla olan ilişkilerimde işime yarayabilir.

Ahiri bana göz kırptıyor ve sonra yan kapıya doğru ilerleyerek duvardaki gizli bir kapıdan **i ç e r i** giriyor. "Böylece gözlemlenmeden izleyebileceğiz."

İşte şimdi meraklandım. Bu odanın gizli bir kapısı varsa, hepsinin olduğunu ve kaldığım süre boyunca beni de gözetleyeceğini not alarak onu içeri kadar takip ediyorum.

"Hazır mısınız?" diye soruyor ve elini oymalı bir panjurun üzerine koyuyor. Başımı salladığımda geri çekerek gölgeli bir camı ortaya çıkarıyor. "Bu diğer tarafta bir ayna tabii ki. İzlendiğini bilmesine gerek yok." Ve beklentiyle bana bakıyor.

Korkunç bir şey görmeyi umarak odaya bakıyorum. Onun yerine, onu görüyorum.

Kalbim göğsümde durdu.

Narin bir dişi, benimkinin zengin mavisi yerine soluk altın rengi bir teni var. Boynuzları yok ve saçları benimki gibi uzun, siyah ve düz değil, kıvrık ve parlak kırmızı. Neredeyse benimki kadar büyük bir yatağın bir ucunda oturuyor, etrafındaki odaya hafif bir huşu içinde bakarken bacak bacak üstüne atmış. Yıldız ışığını taklit etmek için soluk mavi renkte parıldayan ve bu sezon soylular arasında çok moda olan yanardöner ipekten yapılmış pahalı görünümlü bir elbise giymiş. Elbisenin zarif askıları derin göğüs dekoltesini, kıvrımlı beline kadar inen iri göğüslerini ve kıvrık eteklerinden zar zor görünen küçük, beş parmaklı çıplak ayaklarını ön plana çıkarıyor.

Burnu küçük, gözleri kahverengi ve ağzı pembe. Onu istiyorum.

"O ne?"

"O şey mi? O bir insan." Ahiri kendinden çok memnun görünüyor. "Hiç biriyle karşılaşmadın mı?"

Omuz silkiyorum ama gözlerimi ondan alamıyorum. Daha önce videolarda insan görmüştüm ve karaborsada bu tür yaratıkların etlerinin satıldığını duymuştum, ama bu biriyle yakından ilk deneyimim. Bu kadar mükemmel olacağını hiç düşünmemiştim.

"Onu istiyorum," diyorum Leydi
dra'Niiron'a. Bana hayretle bakıyor.

"İstiyor musun?"

Başımı salladım. "Onu benim odama transfer edin. Onu hediyem
olarak alacağım." Ahiri kekeliyor. "As'bro'ya ne vermem gerekiyor?"

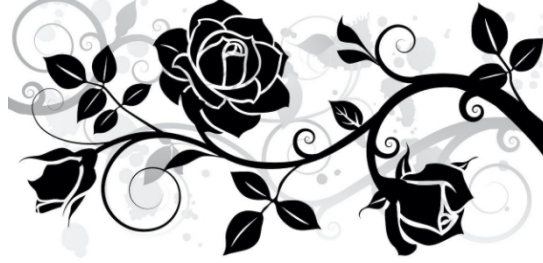
Parşömeni cübbemden çıkarıp ona geri veriyorum. "Belki bir proje ister."

Yine mutsuz bir ses çıkarıyor. "Bundan

hoşlanmıyorum." "Artık uzaylı etine karşı bir tutkum
olduğu için mi?" "Varrik-"

"Adımı kullanma hakkına sahip değilsin," diye tekrar düzeltiyorum, ses
tonum sessiz ama kararlı.

Ahiri ağzını kapatır. "Elbette hayır, Lord va'Rin. Eğer insan...şeyini istiyorsanız, o sizindir."

MILLY

I Elbisemin kaşındıran kumaşını kaşıyor ve yeni efendimi beklerken burada tam olarak ne kadar yalnız kalacağımı merak ediyorum. Midem gurulduyor ve dehşet içindeyken bile çok aç olabileceğimi kanıtlıyor. Hatta Her ne kadar insan olsam ve bu insanlar benim daha aşağı bir yaşam formu olduğumu düşünseler de, ikiyle ikiyi bir araya getirebiliyorum. Beni Dünya'dan kaçırın köle sahibinden satın alındım, diğer yirmi insan kızla paylaştığım kafesten sürüklenerek çıkarıldım, yıkandım ve bu elbiseyi giydim.

Beni neyin beklediğine dair iyi bir fikrim var ve bu hiç hoş değil.

Dalgınca elbisenin düşük yakasını çekiştiriyor, midemin ısrarlı hırıltısını duymazdan geliyorum. Belki de bu yeni sahip kölelerini günde bir yerine üç öğün beslemeye inanıyordur. Bu güzel bir değişiklik olurdu. Her kimse, her neyse, umarım nazik biridir.

Umarım iğrenç değildir. Uzayda geçirdiğim kısa sürede gördüğüm bazı uzaylıları düşünüyorum ve zor yutkunuyorum.

Lütfen iğrenç olma.

Kapılar açılıyor ve ben ayağa fırlıyorum, kalbim küt küt atıyor. O kadar korkuyorum ki kusacağımı sanıyorum ama terli ellerimi birbirine kenetleyip çıldırmamaya çalışıyorum. İçeri giren mavi tenli adam soluk sarı bir tunik ve pantolon giyiyor ve bana oldukça küçümseyici bir bakış atıyor.

"Yeni sahibim siz misiniz?" Daha fazla dayanamayarak soruyorum.

Bana buyurgan bir bakış attı. "Ben üst kattaki odaların bekçisiyim. Beni takip edeceksiniz ve hiçbir şeye dokunmayacaksınız."

Oh. Sanırım bu uşak gibi bir şey. Titriyorum ve o gitmek için dönerken hızla peşinden gidiyorum. Bir bakıma, sahibim olmadığı için memnunum. Bana sanki buradaki pahalı halılardan birinde bulduğu büyük bir bokmuşum gibi kötü kötü bakıyor.

Sarı giysili adam beni koridorun sonundaki süslü çift kapıya doğru götürüyor. Kapıyı çalıyor, iterek açıyor ve sonra eğiliyor. "Lord va'Rin, hediyeniz geldi."

Kapının eşiğinde duraksıyorum, sonra boynumu eğip içeri bakmaya çalışıyorum. "İçeri gir," diye tıslıyor uşak bana.

Doğru. Tamam. Tamam. Arkamda sürüklenen hacimli eteklerime neredeyse takılarak içeri koşuyorum. Belli ki benden en az bir karış daha uzun biri için yapılmışlar ve ayaklarımın etrafındaki halıya dökülüyorlar. Tekrar duraksıyorum, kararsızım ve bana verilebilecek "efendiyi" arıyorum. Kapının yanında, batmakta olan turuncu güneşin ışığıyla yıkanan bir figür var, ben de tereddütle ona doğru ilerliyorum. Diğerlerinin giydiği sarı yerine koyu mavi cübbe giydiğini ve cübbesinin eteklerindeki sembollerin biraz farklı göründüğünü fark ediyorum. Elleri arkasında kenetlenmiş, cübbesinin altında bir fiske var ve kocaman çizgili ayaklarının yanında bir kuyruğun püsküllü ucunu görüyorum. Arkadan bakıldığında, diğer adamla aynı uzun, siyah saçlara sahip, sırtının ortasında bağlanmış basit bir kuyruk ve büyük bir dizi süpürme boynuzu var. Aynı ırktan.

Bu adam benim efendim mi yoksa başka bir hizmetçi mi bilmiyorum. Neredeyse sormaya korkuyorum.

Bana dönüp bakmıyor ya da herhangi bir şekilde beni onaylamıyor, ben de onun tarafına geçip pencereden dışarı bakıyorum, belki sahibim balkonda ve ben bir şekilde bariz olanı kaçırıyordumdur diye. Kimseyi göremeyince ona bakıyorum. "Kimsin sen?"

Adam bana doğru baktı. İfadesi nötr, yüzü neredeyse sade. Sık sık gülümsemeyen bir adama benziyor ve nedense bu beni üzüyor. Yüzü yontulmuş ve elmacık kemikleri kayadan yontulmuş olabilir. Bu kadar sıkılmış görünmese güzel olabilirdi. "Bunu bana sormaman gerekiyordu."

Bir an düşündüm. Bana bağırıyor ya da kendimi aptal gibi hissettirmiyor, bu yüzden ona cevap verecek kadar cesur hissediyorum. "Neden olmasın?"

Bana tekrar baktı, gözleri kapalıydı. "Çünkü ben buradaki en yüksek rütbeli soyluyum. Ben izin vermedikçe kimse adımı kullanamaz ve size cevap verirsem, böyle bir şeye izin verdiğim varsayılır."

"Ah." Dudaklarımı büzüyorum. "Şey... Baş belası olmaktan nefret ediyorum ama adını sormayacaksam sana nasıl hitap etmem gerekiyor? 'Usta' olur mu?"

"Henüz karar vermedim," diyor bana bakarak.

Bunun gerçekten yeni sahibim olup olmadığını sormama gerek yok. Belli ki

İnsanlarla iyi geçinmeye alışık olmadığı için yeterince zor biri. Zengin bir adamın kendine küçük bir insan sahiplenmesinin bir işareti varsa, sanırım o da budur. "Peki... senin gibi zengin bir adam insan bir hatundan ne istiyor?"

Adam dönüp kapüşonlu gözlerle bir kez daha bana bakıyor ve hiçbir şey söylemiyor.

Sertçe yutkunuyorum. "Doğru. Tahmin edebiliyorum." Elbisemin askılarını çekiştirerek birini omzumdan aşağı indiriyorum. En iyisi bu işi bir an önce bitirmektir, böylece bu konuda endişelenmeyi bırakıp en kötüsüne devam edebilirdim. Ne kadar çabuk arkamda bırakırsam o kadar iyi.

İri bir eli uzanıyor ve omzumdan aşağı kayan kayışı tutuyor. Parmakları benimkilere sürtünerek dikkatlice yerine oturtuyor. Tuhaf bir şekilde yumuşak, kadifemsi bir teni olduğunu ve kolunun -çoğunlukla kolunun altında saklı olsa da- gergin ve güçlü olduğunu fark ediyorum. Omuzları büyük ve bahse girerim bu uzun cübbenin altında fit bir adam.

"O değil," diyor.

"Um...hayır?" Belki de "onu temizle ve güzel giydir" olayını yanlış anlamışımdır.

"Bu yapmak istediğiniz bir şey mi?"

Tanrım, bu hileli bir soru mu? Doğru cevabın ne olduğunu merak ederek kuru dudaklarımı yalıyorum ve sonunda gerçeğe karar veriyorum. "Değil... gerçekten mi?"

"O zaman kıyafetlerini çıkarma."

"Tamam." Kafam karışmış bir şekilde ona bakıyorum. Bir köle olacağımı söylediklerinden oldukça eminim. Bu garip uzaylı ırkların dillerini öğrenmeme yardımcı olması için yerleştirilen çip her zaman mükemmel bir uyum sağlamıyor ama bu kısmı yanlış anlamadığıma eminim.

Uzun bir süre birbirimize bakıyoruz. O gerçekten çok uzun boylu ve ben onun yanında kendimi çok küçük ve savunmasız hissediyorum.

"Partiye geri dönmeliyim," diye mırıldanıyor uzun bir süre sonra. "Zaten çok uzun süredir buradayım. Beni arıyor olacaklar."

Midem gurulduyor. Aşağıda bir parti varsa, mutlaka atıştırmalıklar da vardır ve ben açlıktan ölüyorum. "Ben de gelebilir miyim?"

Başını sallıyor.

Ona gülümsüyorum. Belki de bu adam ve ben iyi geçinmeyi öğrenebiliriz. Belki de sadece bir arkadaş istiyordur? Bir dost mu? Bir cocker spaniel'in asil efendiliğine eşdeğer bir insan mı?

Her neyse, henüz saldırıya uğramadım, bu yüzden bunu bir kazanç olarak kabul edeceğim. "Pekala dostum, bana Milly diyebilirsin," diyorum ona mutlulukla.

Partiye neden bir insan getirdiğimi bilmiyorum.

Milly. *Milly'yi* partiye neden getirdiğimi bilmiyorum, diye kendimi düzeltiyorum. O bir insan, bir şey değil. Buradaki diğer lordlar ve leydiler mutlaka fark edecektir ve bu da dedikodu demek. Hayatım boyunca dedikodudan titizlikle kaçındım, ama bu gece ona kur yapıyorum gibi görünüyor. Ben baş masaya doğru ilerlerken herkes bana bakıyor, sık sık duraksayarak daha küçük lordların ve leydilerin selamlarını kabul ediyorum. Burada bir hiyerarşi var ve ben bu hiyerarşinin en tepesindeyim, bu yüzden benim önümde eğiliyorlar, tersi değil.

Yanımdaki insan yanımda duruyor, etekleri yerde sürükleniyor, altından çıplak ayakları görünüyor. Ayakkabısı olmadığını fark etmemiştim ve bir an için Ahiri'ye sinirlendim. Neden bir insanı uygun şekilde giydirmemiş ki? Etekleri çok uzun, göğüs dekoltesi çok derin ve ayakkabıları yok?

Elbette, insanın Lord As'bro'nun odasından asla ayrılmaması gerektiğinden şüpheleniyorum ve bu düşünce beni soğuk bir öfkeyle dolduruyor. Onu kızının üzerinde, kızışırken, uzun eteklerini yukarı kaldırırken hayal ediyorum ve bir şeyleri kırmak istiyorum. Ona dokunmamam gerektiği halde, bir elimi insanın omzuna koyup onu kendime doğru çekiyorum.

Milly başını kaldırıyor, yanakları *tiati* pastasıyla dolu. "Pardon, engel mi oluyorum?" "Sen iyisin." Sarı giysili hizmetkârlardan birine elimle işaret ederek

Misafirim için daha fazla yiyecek ve içecek getirmeliler. Karnının nasıl guruldadığını hatırlıyorum ve ayakkabısı olmadığı düşünülürse, düzgün bir şekilde yemek yemeyeli uzun zaman olduğunu tahmin etmek zor değil. Partiye gelmek için bu kadar hevesli olmasına şaşmamalı. Şimdi bile etrafına merakla bakıyor ve ben onu izlerken ağzına bir tiati daha atıp çıtırdatıyor.

Yüzümü buruşturmamaya çalışıyorum. Bir noktada, ona her pastanın sarıllı olduğu buruşuk, narin kâğıdı açması gerektiğini söylemeliyim. Hepsini yiyor, bu da Ahiri ve yandaşlarının kıs kıs gülmesine neden oluyor.

Bir hizmetçi bana yiyecek ve içecek getiriyor, önümde eğiliyor, tepsiyi Milly'nin ulaşamayacağı kadar yüksek. Boğazımı temizliyorum ve o başını kaldırdığında başımı eğerek sessizce yiyecek ve içeceğin onun için olduğunu belirtiyorum. Milly yiyecekleri seçerken mahcup hizmetçi eğilip tepsiyi tutuyor, sonra ellerine dolduruyor ve ağzına bir kek daha atıyor.

Evimin sembolüyle süslenmiş masaya doğru ilerliyorum ve baş köşeye oturuyorum. Diğer lordlarla kaynaşmalı, onay ya da iyilik için bana yaklaşımlarına izin vermeli ve burada olmayanlar hakkında bilgi toplamalıydım... ama ilgim yok. Yanımdaki kadınla çok daha fazla ilgileniyorum.

Ben oturuyorum ve Milly zorlukla yutkunarak tereddüt ediyor. "Yere oturmalı mıyım efendim? Sanırım sandalyelerden birine oturmamalıyım."

Zeki biri. Sandalyeler sadece soylular içindir. Öyle bile olsa, sevmiyorum

Bir çeşit evcil hayvan gibi ayaklarımın dibinde oturduğu düşüncesi. Milly garip bir şekilde yanımda duruyor, sonra yere çökmeye başlıyor.

"Hayır," diyerek onu durduruyorum. Etrafta dolaşan hizmetkârlardan birine bakıyorum. "Ona bir tabure getirin."

Bir an sonra bir tabure getiriliyor ve Milly minnetle oturuyor, birkaç adım arkamda oturmak yerine yanımda oturmasına izin vererek ona büyük bir iyilik yaptığım gerçeğinden habersiz. Etrafa bir göz attığımda diğer lordların ve leydilerin başlarını birleştirmiş fısıldaştıklarını ve bize bakmayan tek kişinin pistin ortasındaki dansçılar olduğunu görüyorum.

Ve her nedense, çok eğleniyorum. Bir hizmetçi şarap ikram ettiğinde bir kadeh *Faris* şarabı alıyorum ve Milly için de bir tane getiriyorum. Kadehi alıp yudumluyor, sonra korkunç bir surat ifadesi takınıyor ve benim de ağzım eğlenerek seğiriyor.

"Az önce içtiğin yudum yüzlerce krediye mal oldu," diye mırıldanıyorum bardağımı kaldırarak. "Suyun bedava olduğunu duydum," diye alaycı bir şekilde fısıldıyor bana. "Ve tadı çok daha güzel."

Bir sırtışıma geri alıyorum. Aklından geçenleri söylemekten korkmuyor. Ferahlatıcı. Etrafımıza bakarken onu izliyorum, gözleri dansçıların üzerinde, tıka basa değil, tadına bakılması gereken zarif keklerden daha fazla yiyor. Yüzü merakla aydınlanıyor, pembe dili buzla kirlenmiş bir parmak ucunu yalamak için dışarı fırlıyor ve bu manzara karşısında sikim sertleşiyor.

"Ne düşünüyorsun?" Sonunda onu görmezden gelemeyerek sordum.

"Partiden mi?" Etrafına bakınıyor ve sonra bana doğru eğiliyor. "Sanırım buradaki tek insan benim ve herkesin bize doğru gönderdiği bakışlara bakılırsa muhtemelen bu partide seninle birlikte olmamalıyım."

Yavaşça başımı sallıyorum. "Muhtemelen hayır, ama artık böyle şeyler için çok geç."

"Benim senin yanında olmam, kolunda büyük bir şarap lekesi olması gibi, değil mi?" Milly soruyor.

"Daha da kötüsü," diyorum ve ardından güzel *farhiden* bir yudum daha alıyorum. "İki şarap lekesi."

Kıkır kıkır gülüyor, sesi yüksek, kaba ve tamamen eğlence dolu ve ben tamamen büyülenmiş durumdayım. Bu pasta yiyen, kıkırdayan, burnundan soluyan narin yaratık beni büyülüyor. Leydi dra'Niiron muhtemelen öfkelenmiştir ama umurumda değil. Bırakalım çiftleşme umutlarını başka bir lorda odaklasın. Ahiri'nin bir köşede somurttuğunu ve başkalarına "iğrenç uzaylı etine olan düşkünlüğümden" bahsettiğini bilmek için onu aramama gerek yok. Yarın tüm dedikodu çevrelerinde bu konu konuşulacak ve çok uzun sürecek bu partinin geri kalanında da konuşulacak.

Çok uzun zamandır ilk kez benim de umurumda değil. Başparmağını yalayan Milly'ye bakıyorum, dansçı grubu akrobatik bir dönüş yaparken gözleri fal taşı gibi açılıyor. Benden, bu yerden, partiden korkmuş olabilirdi. Bunun yerine, yanımda oturuyor, sanki böyle bir şeye izni varmış gibi benimle konuşuyor.

ve doyasıya yerken, Leydi dra'Niiron ağzına şaraptan başka bir şey koyarken görülmesine izin vermezdi.

İnsan beni büyülüyor. İhtiyacım olduğunu bilmediğim temiz bir nefes.

BİR SÜRE SONRA, Milly'nin kek yemeyi bıraktığını ve faris şarabını içmeye döndüğünü fark ediyorum. Her yutkunuşunda yüzünü buruşturuyor ama öyle kararlı içiyor ki ne düşündüğünü hemen anlıyorum.

Lord As'bro'ya yatakta hizmet ettiği gibi bana da hizmet etmeye hazırlanıyor. Ve bunun için sarhoş olmak istiyor.

Ayağa kalktım. "Gel, küçük Milly. Emekli olma vaktimiz geldi."

"Doğru." Ayağa fırlıyor, eteklerini gergin bir şekilde düzeltiyor ve sallanıyor. Yavaşça birkaç kez göz kırpmıyor, sonra kendi kendine konuşur gibi başını sallıyor.

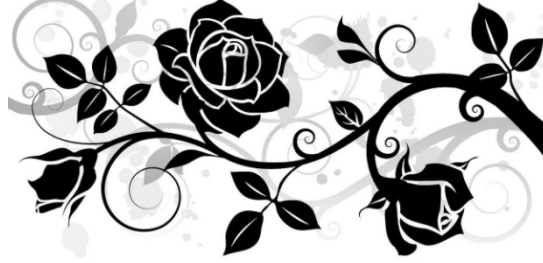
"Ben iyiyim. Ben iyiyim." "Tabii ki iyisin." Hâlâ kolumu uzatıyorum, kibar insanlar arasında şok edici bir şey mesakkah topluluğu. Ben en yüksek rütbeli lordum. Ben kimseye yardım etmem.

Ama Milly onu alıp dengesini sağlamak için bana yapışıyor ve ben de onu gürültülü partiden dışarı çıkarıyorum. Dışarı çıkarken Leydi dra'Niiron'un daralmış gözlerle beni izlediğini, ağzının öfkeyle büzüldüğünü görüyorum. O başka bir zaman ilgileneceğim bir sorun.

Milly'yi merdivenlerden yukarı çıkarıyorum ve o hemen çok uzun eteklerine takılıp tökezliyor, öne doğru yuvarlanıyor. Bu iki kez oluyor, ikisinde de kolumu tutmasıyla kurtuluyor, sonra iki kez in yeterli olduğuna karar veriyorum. Onu kucağıma aldım, kolayca kollarımın arasına aldım. Bu insan çok hafif ve bir o kadar da güven dolu. Milly hemen iç çekiyor ve yüzünü boynuma bastırarak uykulu bir şeyler mırıldanıyor.

Onu odama taşıyorum, hizmetçilerimin gitmesi için başımla işaret ediyorum ve sonra Milly'yi yavaşça yatağa yatırıyorum. Benim yatağıma. Milyonlarca saçma yastığı bir kenara itip onu battaniyenin altına soktuktan sonra yakındaki bir sandalyeye geçiyorum.

Bu gece orada uyuyacağım.

MILLY

I Hayatımın en güzel uykusundan sonra uyandığımda yeni sahibimin titiz görünümlü bir sandalyeye yığıldığını ve horlarken ağzını hafifçe açtığını gördüm.

Oh Tanrım.

Dehşet içinde doğruldum ve yataкта yatanın ben olduğumu fark ettim. Bunun olmaması gerektiğinden oldukça eminim. Dün gece diğer tüm boynuzlu mavi insanları izledikten sonra, onlar hakkında birkaç şey fark ettim, çoğunlukla insan aristokrasisini utandırdıklarını. Son derece kibirli, katı tavırlı ve bana sanki sahibim masaya bir maymun oturtmuş gibi **b a k ı y o r l a r d ı**. Tadı berbat olan şarabın çoğunu içmişim çünkü onun ne kadar ahlaksız olduğuna dair bazı fısıltılara kulak misafiri olmuşum ve bu beni korkutmuştu. Eğer ahlaksızsa, bunların hiçbiri için ayık olmak istemedim. Bu yüzden korkunç derecede sarhoş oldum.

Görünüşe göre ben yataktayım ama o değil. Başka bir zaman olsa, bunun tatlı olduğunu düşünürdüm. Hatta şövalyece. Ama şu anda, uyanıp pozisyonlarımızın ters olması gerektiğini fark etmesinden ve başımın belaya girmesinden korkuyorum.

Olabildiğince sessiz bir şekilde yataktan kayarak çıkıyorum ve parmak uçlarıma basarak odayı geçiyorum. Onu uyandırmadan kapıyı arkamdan kapatmayı başarıyorum ve koridorda ilerliyorum. Daha merdivenlere varamadan, sarı üniformalı biri kaşlarını çatarak bana doğru yaklaşıyor.

Buruşuk saçlarıma ve buruşuk elbiseme bir kez baktı ve yüz ifadesi onaylamadan tiksintiye dönüştü. "Efendin nerede?"

"Um, uyuyor mu?" Elimle odayı işaret ediyorum. "Uyumaması gerektiğini düşündüm.

Rahatsız oldum. I-"

Uşak beni kolumdan tutup kendisiyle birlikte sürüklüyor. "Gel. O zaman diğer hizmetkârlarla birlikte onların odasında kalabilirsin."

"Oh, tamam-"

"Konuşmak yok," diye ısırdı beni, ters ters bakarak.

Çenemi kapadım, ne kadar edepsiz olduğunu görünce irkildim. Tanrım. Düşünüyorum da, bana karşı yarı yarıya nazik olan tek kişi benim efendim ve bana adını bile söylemedi. Sıkıntıyla hizmetkârın beni sürüklemesine izin verdim. Biraz daha yıkık dökük, biraz daha az süslü ve kapıları daha küçük ve daha sıkı olan bir alana gelmeden önce devasa malikanenin birkaç koridorundan geçiyoruz. Arkalarında seslerin uğultusunu duyabiliyorum. Belli ki burası hizmetçilerin odası.

Uşak bana eşlik ediyor, farklı renklerde tunikler giymiş grupların yanından geçiyor, ta ki sahibimin üniformalarının lacivertini giymiş bir adam görene kadar. Kâhya rahatlamış bir sesle beni peşinden sürüklüyor. "Bu senin efendinin sorunu," diyor koyu renk giysili adama. "Onu benim ellerimden alır mısın? Leydi dra'Niiron onu koridorlarda görürse küplere biner."

"Elbette." Yeni hizmetçi -mavili olan- sanki kendimi tutamıyormuşum gibi koluma giriyor ve kaşlarını çatarak bana bakıyor. O da boynuzlu mavi adamlardan biri ama yüz hatları efendiminkinden daha sert ve hiç de dostça görünmüyor. Aslında bana halının üzerinde sürünen çok kötü bir böcek gibi bakıyor. "Görüyorum ki artık benim sorunum sensin."

"Merhaba," diyorum parlak bir sesle, her şeyi en iyi şekilde yapmaya kararlıyım. Elimi sıkması için uzattım. "Ben Milly, ve yeniyim-"

"Bunu giyemezsin," diyor hemen. "Böyle bir yaratığa bu kadar pahalı bir elbise giydirdiklerine inanamıyorum." Burun delikleri tiksintiyle alevlenir ve diğer mavili hizmetkârlar ellerinin arkasından kıs kıs gülerken odadan çıkar. "Gel h a d i . Üstünü değiştirelim. Eğer şu anda benim sorunumsan, sanırım seninle ne yapacağıma dair resmi talimatlar alana kadar seni çalıştıracağım." Bana şöyle bir baktı. "Tabii sana ne yapmayı planladığını bilmiyorsan?"

"Süslü lordlarınız normalde insanlarla ne yapar?" Masumca soruyorum. Tahmin edebiliyorum ama birazcık yanıldığımı da umuyorum. Belki de sadece arkadaş istiyorlardır. Belki de evcil kanişlerini gezdirecek birini istiyorlardır. Hoş ve iyi huylu bir şey.

Dudakları bana doğru kıvrılıyor ve gözlerini göğüs dekolteme dikeyyor. "Evet, ben de öyle düşünmüştüm," diye mırıldanıyorum, elbisemi daha yukarı kaldırarak.

"Banyo yapman gerekiyor mu?" diye soruyor. "Senin kokundan başka bir koku alamıyorum."

Kokuyor muyum? Kendi koltuk altımı koklama dürtüsüne direniyorum. "Daha dün gece yıkandım-"

"İyi o zaman." Beni koridora götürüyor. "Eğer bu gece yetişkin bir arkadaş çağırırsa yeni yıkanmış olmanı sağlarız, ama botları temizlemek için sanırım iş görürsün." Üst üste yığılmış karyolaların ve bir duvar boyunca yüksek teknoloji ürünü bilgisayar malzemelerinin bulunduğu küçük bir odaya giriyor. Ben teknolojiye daha yakından bakmadan, ellerime katlanmış bir çamaşır takımı tutuşturuyor. "Bunu giy. Elimizdeki en küçük beden bu. Seni burada bekleyeceğim."

Ben başka bir şey soramadan kapıyı kapatıyor.

Odadaki yataklara bakıyorum ama bilgisayarları kurcalamıyorum. Burası biraz birinin özel odası gibi geliyor - ya da bir otel odası - ve kimsenin mahremiyetine izinsiz girmek istemem. Kaşındırıcı olsa da güzel elbisemi çabucak çıkarıp yumuşak tuniğimi giyiyorum. Memnuniyetle, bir dokunuşla hareket eden bağlantı elemanları ve belime oturan bir kemeri var, böylece mükemmel bir uyum sağlıyor. Kabarik, bol pantolonu ve tunik üstünü giydikten s o n r a pahalı elbisemi elimden geldiğince katlıyorum ve kapıyı tekrar açıyorum.

Diğer hizmetçi de orada, elinde ayağımdan iki kat büyük görünen bir çift kumaş terlikle. Görünce kaşlarını çattı. "Bu olmaz."

"Ben alırım," diyorum, o kapmadan önce. "Çıplak ayaktan iyidir. Ben Milly, bu arada." Kendimi zaten tanıtmıştım ama belki de dinlemiyordu? "Senin adın ne?"

"Aldar," diyor ve metalik görünümlü bir yüzük çıkarıyor. "Muhtemelen bunlardan birine de ihtiyacın olacak."

Yüzük bilezik olamayacak kadar büyük ama kemer olamayacak kadar küçük görünüyor. "Um, nedir bu?"

"Köleler için bir takip tasması."

Sertçe yutkunuyorum. "Ah." Yukarı baktım. Aldar giymiyor.

"Siz sormadan söyleyeyim, evet, binada yerleşik bir alarm var. Eğer ayrılmaya çalışırsanız, sizi şok edecektir."

Geldiğimden beri ilk defa ağlamak istiyorum. Bir köle tasması. "Gidecek hiçbir yerim yok," diyorum usulca. "Hiç bir yere. Evim ışık yılları kadar uzakta."

Eğer sempati bekliyorsam, Aldar'da hiç yok. Bana sabırsız bir yüz ifadesi takındı. "Işık yılının ne olduğunu bilmiyorum ve sormayacağım bile. Sadece tasmayı tak ve işe koyulalım. Bir pişirme droidini çalıştırabilir misin?"

Tasmayı ellerimden alıp sabırsızca beni sert elleriyle çevirirken ve boynuma takarken irkilmemeye çalışıyorum. Sıkıca oturmak için kayıyor ve ona dokunarak sertçe yutkunuyorum. Ben bir köleyim. Malım. Tasmalı bir köpeğim. "Yemek pişirme droidi mi? Ben... ocağın nasıl çalıştığını biliyorum. Bir nevi."

Aldar sabırsız bir ses daha çıkarır. "Sana yapacak bir şeyler bulacağız. Sen burada otur ve uslu bir kız gibi bekle."

Şimdi kendimi daha da köpek gibi hissediyorum.

Boynuzlu, mavi bir kadın aceleyle hizmetkârların odasına girdiğinde, kocaman, büyük bir çizmeyi silahlı bir karışımla parlatmanın ortasındaydım. Boğazından tiz bir panik sesi çıkararak herkesin dikkatini çekti. Ellerini ovuşturarak odaya bakarken bakışları çığına dönmüştü. "Nerede o?"

"Ne nerede?" Aldar öne doğru adım atarken kaşlarını çatarak soruyor. Burada bulunduğum birkaç saat içinde Aldar'ın mavi cüppeli hizmetkârlardan sorumlu olduğunu öğrendim -ki ben de onlardan biriyim- ve kimsenin oturup sıkılmış gibi görünmesinden hoşlanmıyor. "Sorun nedir, Nima?"

"Lord va'Rin," diye mırıldanıyor, elini göğsüne bastırırken titriyor. "İnsanını istiyor. Onun yatağında olmadığını öğrendi ve çok öfkeli. Onu hiç bu kadar üzgün görmemiştim."

Mavi tenli bir adamın solgunlaşmasının mümkün olduğunu düşünmezdim ama Aldar oldukça hastalıklı görünüyor. Hemen bana döndü, bakışları çelik gibiydi.

"Ne?" Çizmeyi elimde tutarak soruyorum. "Bana yapmamı söylediğin şeyi yapıyorum."

"İşte orada," diye bağıyor Nima, öne doğru koşarak. "Kahretsin, her tarafı çizme siyahıyla kaplı. Aklını kaçıracak-"

"Nima!" Aldar havlıyor. "Böyle bir dil Lord va'Rin'in hizmetkârına, evindeki ilk kişiye yakışmıyor! Diline dikkat et!"

Nima parmaklarını yalıyor ve yanağımda olduğunu fark etmediğim bir lekeyi siliyor.

"Ayağa kalk," diyor Aldar, çizmeyi elimden kaparak. "Gel. Eğer seni istiyorsa, seni oraya götürmeliyiz."

Gittiğimi fark ettiği için kendini beğenmiş olmak istiyorum ama yatağında uyuduğum için bana bağırma ihtimali de var, tıpkı Nima'ya gittiğim için bağırdığı gibi. Şımarık bir lordun ne istediğini kim bilebilir ki? Aldar'ın çizmeleri benden almasına izin veriyorum, çizme b o y a s ı n ı n en kötüsünü çıkarmak için bana verdiği beze ellerimi siliyorum ve sonra arkasından takip ediyorum, büyük ayakkabılarım attığım her adımda zeminin güzel mermer karolarına çarpıyor.

Lordun kamarasına en uzun yolculuk bu ve ona ne dediklerini hatırlamaya çalışıyorum. Varrin mi? Varon? Bunun gibi bir şey. Umarım tekrar söylerler de ezberleyebilirim. Kendimi bağlayabileceğim bir parça bilgiye ihtiyacım var, kendimi kaybolmuş, izole edilmiş ve tamamen yalnız hissetmeme neden olmayacak bir bilgi kırıntısına.

Aldar çift kanatlı kapıyı çalıyor ve bir an sonra omzuma sert bir el koyarak içeri giriyor. O içeri giriyor ve ben pencereden efendimi - uzun boylu, zarif, geniş boynuz kemerli olanı - bir anlığına görüyorum. Dönüyor, ama ben daha göz göze gelemeden Aldar belinden eğiliyor ve yüz ifadesi değişmiş bir halde eğik duruyor.

Oh, protokol. Kahretsin. Onu taklit ediyorum, derin bir şekilde eğiliyor ve yere bakıyorum. Ayağa kalkmam gerektiğinde birinin bana haber vereceğini düşünüyordum. Şüpheye düştüğünde, itaat et, değil mi?

Bir el omzuma dokunuyor ve sonra parmaklar çenemin etrafında kıvrılıyor. "Bana bak, güzel insan."

O yatıştırıcı, derin ses sinirlerime garip bir merhem gibi geliyor. Birden yatağında olduğum için bana bağırmayacağını anladım. Sesinde çok fazla sabırlı bir şefkat var. Doğruluyorum ve Lord Varrin/Varon/her kimse ona parlak bir gülümseme veriyorum. "Günaydın."

Bakışları -hatırladığım kadar yoğun- yüzümde geziniyor ve sonra duruyor. Gözlerindeki ifade bir anda soğudu ve boynumdaki yakaya dokundu. "Bunu buraya kim koydu?"

Hay aksi. Bu kesinlikle başını belaya sokmak üzere olan birinin ses tonu. Odadaki sıcaklık birkaç derece düşmüş gibi hissediyorum. "Senin malın olduğum için benim üzerimde isteyeceğini düşündüler."

"'Onlar' mı?" diye sorar. "'Onlar' kim? Çünkü 'onlar' yanlış."

"Bilmiyorum," diyorum parlak bir sesle, cahil numarası yaparak ve dişlerimin arasından yalan söylemeye karar veriyorum. "Sarı üniformalı bir adam. İyi niyetli olduğuna eminim. Yani çıkarabilir miyiz? Kaçmayacağıma söz veriyorum. Dediğim gibi, gidecek hiçbir yerim yok."

Başını sallar ve Aldar'a bir el hareketi yapar. "Çıkar onu. Beni rahatsız ediyor." "Ben de," diyorum mutlulukla ve neredeyse zıplayarak Aldar'ın yanına gidiyorum.

Hizmetkâr efendisine başını sallar. "Elbette, Lord va'Rin." Bana bir kez daha dikkatle bakıyor ama bakışlarında nefret ya da sabırsızlık yok. Sanırım bana teşekkür etmeye çalışıyor. Ben de öyle kabul edeceğim zaten. Sadece ona bakıyorum. Ne de olsa biz piyonlar birbirimize destek olmalıyız.

Bir an sonra tasmayı çıkarıyorum ve boğazımı ovuyorum.

"Buraya gelin," diyor Lord va'Rin, küçük, zarif bir masaya oturarak. "Aldar, iki kişiye yetecek kadar kahvaltı var mı? Milly acıkacaktır."

Kalbim aptal aptal atıyor. Oturmamaya dikkat ederek masaya yaklaşıyorum. "Adımı hatırladın mı?"

Lord'un sert dudakları titriyor. "Ne de olsa sahip olduğum tek insan sensin."

"Muhtemelen bundan oldukça memnunsundur," diye takılmadan edemiyorum. "Duyduğuma göre biz bir avuç dolusu."

Aldar boğazını temizler. "Daha fazla tabak gönderilmesini isteyeceğim lordum."

"Ve terziler."

"Affedersiniz lordum?" Aldar tereddüt eder.

Lord va'Rin tuniğimin bir koluna uzanıyor, açıkça hoşnutsuz. "Bir hizmetçi gibi giyinmiş, benim yoldaşım değil. Onun için yeni kıyafetler istiyorum, bedenine uygun olanlardan."

"Ve ayakkabılar," diye fısıldıyorum.

Ayaklarıma bakıyor ve sanki gülümsememek için kendini zor tutuyormuş gibi sert ağzı yine seğiriyor. "Ve ayakkabılar," diyor daha yüksek sesle. "Onlara kapsamlı bir katalog getirmelerini söyle."

"Elbette lordum." Aldar tekrar eğiliyor ve bir dakika sonra kapıların sessizce kapandığını duyuyorum. Sahibimle yalnızım.

Lord Va'Rin. İsmi'nin ortasında telaffuz edebileceğimden tam emin olmadığım garip bir durak var ama bu da bir başlangıç. "Seni üzdüysem özür dilerim," diye başlıyorum. "Uyandım ve ne yapacağımı bilemedim, bu yüzden diğer hizmetkârları bulmaya gittim. Onlar benim..." Ne? Köle mi? Bir köpek mi? "Beni çalıştırıyorlar," diye karar verdim nazıkçe. "Bunu isteyeceğini düşünmüştüm."

"Yanımda düzinelerce hizmetkârım var. Neden bir tanesine daha ihtiyacım olsun ki?" Başını eğip beni inceliyor ve boynuzları güneş ışığında parlıyor. "Sen benim yoldaşımsın Milly. Bunun dün geceki partiden belli olduğunu sanıyordum."

Arkadaşı mı? Dudaklarımı yalıyorum. "Bu yüzden, açık bir soru sormam ve benden ne istediğini sormam gerekecek."

"Gizli bir amacım yokmuş gibi davranarak zekanıza hakaret etmeyeceğim. Sen de ne olduğunu bilmiyormuş gibi davranarak benimkini aşağılama."

Yeterince adil. "Sadece hepimizin aynı fikirde olduğundan emin olmak istedim, hepsi bu."

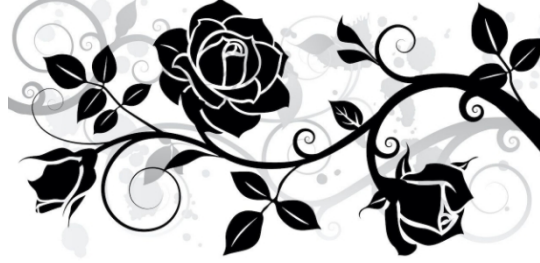
Başını eğiyor, buna rağmen hala muhteşem ve erkeksi görünmeyi başarıyor.

"Ayrıca sen istemedikçe sana dokunmayacağımı da bil."

Bu büyük bir varsayım. "Sana soracağımı düşündüren nedir?"

Bir çift inci beyazı, zarif dişini göstererek gülümsüyor. "Yok. Ve bana Varrik de."

"Varrik," diye mırıldanıyorum, dilimde ismin tadını hissederek. Hoşuma gitti.

MILLY

I Varrik'le tanıştığımдан beri gerçekten garip bir üç hafta geçirdim. Bir erkeği sevip aynı zamanda tamamen mutsuz olmanın mümkün olup olmadığını merak ediyorum.

"Sefil" muhtemelen güçlü bir kelime. Ben daha çok yuvarlak bir deliğin içindeki köşeli bir çivi gibiyim. Uyum sağlayamıyorum ve günün bir saati bile insan olduğumu, etrafımın mesakkah adı verilen bir grup asil uzaylıyla çevrili olduğunu ve büyük çoğunluğuna göre salya akıtan bir aptaldan bir adım ötede olduğumu acı bir şekilde fark etmememe neden olmuyor.

Görünüşe göre Dünya bu uzaylılar tarafından iyi biliniyor, ancak ona "D Sınıfı" gezegen diyorlar, yani... aptallar. Hepimizin aptal olduğunu ve Dünyalar Müttefik Federasyonu'na katılmaya hazır olmadığımızı düşünüyorlar ki bu biraz aşağılayıcı. Kes'te -bu gezegende- onlara kıyasla inanılmaz derecede aptal olduğumu düşündüren kimseyi görmedim. Tanıştığım mesakkah son derece kibirli. Gerçekten sevdiğim Varrik bile şımarık bir zengin. Kendi haline bırakılsa ayakkabı bağcıklarını bile bağlayabileceğinden şüpheliyim.

Bir bakıma, sevimli bir şey.

Varrik yine de harika biri. Kahvaltıda yemeğimi kurcalarken -ayakkabı bağı bağlayamamasına rağmen- onun muhteşemliğini düşünüyorum. Buradaki insanlar şurupsuz krep gibi olan kahvaltılık erişteye bayılıyor ve ben yemeğime bir kaşık dolusu jetai reçeli eklediğimde yüzünü buruşturuyor.

"Ne?" Kavgacı gibi davranarak soruyorum. Ve sırf o sert ifadesini kırabileceğimi bildiğim için, kasıtlı olarak ikinci bir kaşık reçel ekliyorum

eriřtelerim.

Varrik başını sallıyor. "İnsanların bu kadar kötü beslenme alışkanlıklarıyla bu kadar uzun süre hayatta kalmaları inanılmaz," diye dalga geçiyor ve veri tabletini inceliyormuş gibi yapıyor.

"İnsanlar harika. Siz mesakkah adamlarının aksine, tatlıları takdir edebilecek kadar yoğun metabolizmalarımız olduğu için kıskanıyorsunuz." Hâlâ ustalaşamadığım mutfak eşyalarımı alıp çubuğun düz ucunu eriştelerin içinde döndürüyorum ve ağzıma götürmeden önce bir top haline getiriyorum.

Kibirli bir lord gibi homurdanıyor. "Bu benim reçelim değıl mi?" diye soruyor kibirli bir ses tonuyla. "Bu özel karışım benim çiftliklerimden birinde yapılıyor."

Zarif kavanozu elime alıp inceliyorum ve üzerinde onun evinin sembolü olduğunu görüyorum. "Harika. Gurur duyuyor olmalısın."

"Çiftçilik çok para getiriyor," diyor soğukkanlılıkla. "Ana Dünya'da hiç çiftlik kalmadı."

"Muhtemelen en iyisi bu. Leydi Ahiri'nin çiftçilikte pek iyi olacağını sanmıyorum."

"Leydi dra'Niiron," diye düzeltti beni. "Özel isimler soylular arasında sadece en yakın arkadaşlara saklanır, Milly'ciğim."

"O zaman neden gerçek adını kullanmama izin veriyorsun?" Kırpıklarımı kırpıştırarak soruyorum.

Veri tabletini inceliyormuş gibi yapıyor. "Evimin adını durmaksızın kullanmandan bıktım."

Bunun üzerine homurdanıyorum ve boğazından bir kahkaha yükseliyor.

Tanrım, gülüşüne bayılıyorum. Nadiren olur, çünkü zavallı adam o kadar bıkkın ve dünyadan bezmiş ki artık gülecek pek bir şey bulduğunu sanmıyorum. Onu duymak bir ikram gibi ve sırf tekrar gülmesini sağlamak için saatlerce gevezelik etmek ve her türlü anlamsız şeyi söylemek istememe neden oluyor.

Varrik harika biri.

Bir uzaylıya aşık olduğuma inanamıyorum ama oluyorum.

Reçelle kaplanmış eriştelerimi kâsemde çevirip düşünüyorum. Beni bir arkadaş olarak sevdiğini biliyorum. Saatlerce konuştuğu tek kişi benim ve başkalarının ondan duyduğundan şüphe ettiğim şeyleri bana itiraf ediyor. Bana Leydi Ahiri'nin onu bir çiftleşmeye ikna etmek için yaptığı planlardan, Lord As'bro'nun ailesini mali yıkımdan kurtaracak kârlı bir madencilik sözleşmesi almak için uğraştığından ve hiç işime yaramayan ama yine de sindirdiğim milyonlarca dedikodudan bahsediyor çünkü onun dünyasını onunla paylaşabilmek istiyorum.

Ama bana hiç dokunmuyor.

Her gece uzun saatler boyunca konuşuyoruz ve bazen saray gibi yatağının dibindeki karyolamda değıl de onunla a y n ı yatakta uyuyakalıyorum. Bazen uyandığımda beni hararetle öptüğünü hayal ediyorum ama bana hiç dokunmuyor.

Biz arkadaşız ve ev arkadaşınız, ama yardım edemem ama bana

Daha fazla.

Yine de bundan bir daha hiç bahsetmedi ve fikrini değiştirdiğinden endişeleniyorum. "Yürüyüş bornozun var mı?" Varrık elindeki datapad'i yere bırakıp

Son erişmelerimi bitirirken düşünceli düşünceli bana bakıyor.

"Bütün cüppelerimle yürüyebilirim," diyorum kaşlarımı ona doğru oynatarak. "Ne demek istediğimi anlıyorsun."

"Biliyorum, sadece taşaklarını patlatıyorum." Cesur dilimi sevdiğini öğrendim, bu yüzden mümkün olduğunca insan argosu kullanmaya çalışıyorum. "Yürüyüş cübbesi... şu uzun treni olan, değil mi?" Başını salladığında masadan kalkıyorum. "Evet, bende bir tane var. Bot da var." Leydi Ahiri'nin ev partisinde geçirdiğim üç haftanın ardından, terziler her gün buradaydı ve kıyafetlerim, kıyafetlerim ve kıyafetlerim vardı. Bu biraz göz korkutucu, özellikle de Varrık'in sürekli aynı şeyi giydiğini düşünürsek, ama bana tıpkı insan kültüründe olduğu gibi, kadınların erkeklerden çok daha süslü kıyafetler giydiği söylendi.

Varrık ayağa kalkarak, "Bu sabah katılmamız gereken bir bahçe partisi var," diyor. "Giyinmek için yardıma ihtiyacın var mı?"

Bir iniltiyi bastırıyorum. Partiler ilk başlarda büyüleyiciydi ama zamanla onlardan nefret etmeye başladım. Her gittiğimizde kendimi ucube gibi hissediyorum. Diğer tüm soylular bana palyaço kostümü giymiş bir köpekmişim gibi bakıyor. Kıyafetlerimin zarif, hafif elbiseler olması ve üzerlerinde va'Rin evinin sembolünden başka bir şey bulunmaması önemli değil. Va'Rin renkleri olan tepeden tırnağa koyu maviye bürünmüş olmam da önemli değil. Önemli olan tek şey, Lord va'Rin'in yanında tuhaf bir insanın olması. Hepsi bana katlanmak zorunda oldukları bir korkumuşum gibi bakıyor ve bunun Varrık'in aralarındaki konumunu etkilediğini biliyorum. O giderken fısıldaşan ya da o geçerken sessizleşen gizli baş başa görüşmeler yapan insanlar görüyorum ve bu beni çok kötü hissettiriyor.

Bir insan arkadaşının olması onu sosyal bir dışlanmış yapmamalı, ama öyle olduğunu biliyorum. Onunla bu konuda konuşmayı denedim ama beni dinlemiyor. Yüzünde buz gibi bir ifade belirliyor ve konuşmayı kapatıyor.

Yine de aptal değilim. Onu utandırmak için elimden geleni yapıyorum. Başımı öne eğiyorum, ondan başka kimseyle konuşmuyorum ve asla ama *asla* diğerlerinin önünde onun adını kullanmıyorum. Yangına körükle gitmek istemiyorum.

Varrık ayağa kalkarak, "Giyin," diyor bana. "Uşağım nerede? Yeni bir bornoza ihtiyacım var."

"Bu konuda sana yardım edebilirim," diyorum, sanki her zaman giyinmesine yardım ediyormuşum gibi.

Şaşkınlıkla bana bakıyor, sonra omuz silkip boynundaki düğmeye dokunuyor ve cübbe yere düşüyor.

Ve o benim önümde çırılçıplak. Tanrım, hiç hazırlıklı değilim.

Gözlerimin önündeki manzara. Belki altında uzaylı iç çamaşırı falan vardır diye düşünmüştüm ama tamamen çıplak... ve düşündüğümde çok daha kaslı. Her santimi lacivert ve son derece görkemli; dalgalanan göğsünden sert bir kalçaya yaslanmış sikine kadar bakıyorum. Oh merhamet, orada birkaç farklılık var, ama onun büyüklüğünü geçemiyorum.

Ya da, tamam, üstteki klitoris okşayan

şey. Ya da sikiindeki çıkıntılar.

Tamam, aslında hiçbirini geçemiyorum ve bakıyorum. Çok sert.

"Cüppelerimin nerede olduğunu biliyor musun Milly?"

"Uhhh." Zihnim bomboş. Bakmadan duramıyorum. "Elbiseler. Evet." Robot gibi dönmek için kendimi zorluyorum ve birbirine son derece benzeyen cüppelerle dolu devasa dolaba doğru ilerliyorum. Birini çekiştirip ona getiriyorum, ellerini kalçalarına koymuş bahçeye baktığını fark ediyorum, sanki benim yanımda çırilçıplak olmak tamamen normalmiş gibi.

Sessizce bornozu ona uzattım ve kuyruğun altında tembelce ileri geri sallanan güzel, sıkı bir popo baloncuğu olduğunu fark ettim. Bir erkeğin kuyruğunu dikizleyeceğim hiç aklıma gelmezdi ama itiraf etmeliyim ki onunki oldukça güzel görünüyor.

Önce cübbeye, sonra bana baktı. "Bu bir yürüyüş cübbesi değil." "Bir fark mı var? Hepsi aynı görünüyor!"

Varrik'in ağzı yine seçiriyor. "Dur sana göstereyim." Dolaba doğru ilerliyor ve bana hepsi aynı görünse de farklı cübbe çeşitlerini göstermeye başlıyor. Sabah cübbeleri. Akşam cübbeleri. Ondan daha yüksek rütbeli soylularla yapılan toplantılar için cübbeler. Ondan daha düşük rütbeli soylularla toplantılar için cübbeler. Soylu olmayanlarla buluşma cübbeleri. İş görüşmeleri için cübbeler. Etek uçlarının etrafındaki mühürlerle, farklı yaka ve kollarla ilgili bir şey, ama bunlardan herhangi birine konsantre olabilirim lanetleneceğim. Yanımda çıplak bir şekilde duruyor ve aleti bu kadar uzun ve kalınken yumuşak mı yoksa sert mi diye bakıp duruyorum.

Dokunmadan söyleyemem ve dokunmama izin vermeyeceğinden şüpheleniyorum. O ilk geceden beri bana arkadaşlık dışında en ufak bir ilgi göstermedi ve bu beni biraz şaşırtıyor. Beni *bu* şekilde istiyorsa, bunu göstermesi gerekmez mi? Birazcık?

Bornozu alıp omuzlarına geçiriyor, hala etek uçları ve kumaşlar hakkında konuşuyor ve ben dinlemiyorum. Beynim onu biraz zorlayacak kadar cesur olup olmadığını düşünmekle meşgul. Benden hala bu şekilde hoşlandığını göstermesini sağlamakla. Bunu yaparsam ateşle mi oynamış olurum? Ya beni sahiplenir ve yatağına alırsa ve sonra meydan okuma bittiği için benden kurtulursa? Ya insanların iğrenç olduğunu düşünürse?

Onun kölesi olarak çok savunmasızım.

"Eee?" Varrık söylüyor ve ben gözümü kırpıştırarak kendime geliyorum. "Peki ne?"

"Yürüyüş elbisesi giymelisin," dedi bana. "Dışarıdaki parti için." "Tamam.

Eminim onlardan bir tane vardır bende." Kıyafetlerim bitişikteki dolap, muhtemelen bu odada normalde kim kalıyorsa onun karısı için ayrılmış. Yanına gidiyorum ve hangisinin yürümek için olduğunu hatırlamaya çalışarak boş gözlerle kıyafetlere bakıyorum. "Belki de bana yardım etmesi için Aldar'ı çağırmalıyım."

"Hayır."

Varrık'in ses tonuna şaşırdım. Sanki bu düşünce bile onu rahatsız ediyormuş gibi heceyi neredeyse hırlayarak söylüyor. Oysa Aldar birkaç dakika önce giyinmesine yardım etmeyecek miydi? Hiç mantıklı değil.

Ama bana anlamadığım bir nedenle ürpermeme neden olan uzun, dar gözlü bir bakış atıyor ve sonra yanımdan geçip dolabıma giriyor ve bir elbise seçiyor. "Bu."

"Bunu yapmamalısın," diyorum utanarak.

"Biliyorum."

Vay be. Hayır, *istediğim için yapıyorum* ya da *seni çıplak görmek istediğim için*. *Bildiğim* dışında bir şey yok. Daha önce benden hoşlanma ihtimali varsa bile, artık yok gibi görünüyor. Onun önünde soyunmak için nazlanmaya ya da utanmaya gerek yok. Bu onun için sadece ofiste başka bir gün. İç çekerek uyku önlüğümü yere bırakıyorum ve içinden çıkıyorum. Külot ve terziye yaptırdığım sütyen tipi bir bant giyiyorum, yani en azından tamamen çıplak değilim. Bu sadece bir mayo, gerçekten. Bundan daha açık bir şey yok.

Bana bornozu uzatıyor, neredeyse başımdan aşağı atıyor ve uzaklaşıyor.

Çılgık atıyorum, sonra küstahlığı karşısında öfkemi bastırıyorum ve bornozu vücudumun üzerinden kaydırıyorum. Sanırım beni mayoyla görmek bile istemedi. Kendi kendime kaşlarımı çatarak, derin göğüs dekolteme engel olmaması için sütyenimi çıkarıyorum ve onun sidikliliği hakkında mırıldanıyorum. Kollarımı uzun, işlemeli kollardan geçiriyorum ve arkadaki otomatik fermuara uzanıyorum. Ne kadar kıvrırırsam kıvrırayım, sırtın ortasındakine ulaşamıyorum. İçine programlanmış karmaşık bir dizi bağcık var ve tamamlandığında omurgamda bir örgü oluşturuyorlar, ancak onu başlatmak için geçişe ulaşabilirsem lanetleneyeceğim. Pazar gününe kadar milyonlarca kez döndükten sonra dolaptan çıkıyorum ve Varrık'e yalvaran bir bakış atıyorum. "Aldar'ı arayamazsak bana yardım edebilir misin? Bağlantı elemanlarına ulaşamıyorum."

Varrık sıkıca başını sallıyor ve yanıma doğru ilerliyor. Bana bakmıyor ve onu bir şekilde gücendirip gücendirmediğimi merak ediyorum. Bu adamı çözmek zor. Bunun büyük bir kısmının sürekli o korkunç soyluların etrafında olmasından ve sürekli poker suratı takınmak zorunda kalmasından kaynaklandığını biliyorum ama benim hakkımda ne hissettiğine dair bir ipucu vermesini gerçekten ama gerçekten çok isterdim.

Yaklaşırken sessizce "Dön," diyor.

Yapıyorum, otomatik tutturucuya takılmasın diye saçımı yukarıda tutuyorum.

Keskin bir şekilde nefes aldığımı duyuyorum ve bu beynime kaydolmadan önce, büyük eli ensemden aşağı hafifçe kayıyor ve çıplak omurgamda iz bırakıyor.

Oh.

Meme uçlarım ihtiyaçtan diken diken oldu ve her yerim titredi. Eğer bir işaret isteseydim, işte tam oradaydı. Hâlâ beni istiyor.

Çok saçma bir şekilde memnunum. Bana tekrar dokunmasını, parmaklarını aşağıya doğru kaydırmasını, elbiseyi bedenimden sıyrmasını ve bana iyice bakmasını bekliyorum. Bu yüzden mi bana doğru bakmak istemedi? Ben onun önünde soyunurken nazik mi davranıyordu? Ama aynı şeyi benim için de yaptı... Yoksa benim de şehvete kapılacağımı mı umuyordu?

Onu yanlış okumuş olmam tamamen mümkün ve bu düşünce beni o kadar mutlu ediyor ki gülmek istiyorum.

Bunun yerine, tamamen gergin bir şekilde bekliyorum. Yap, yap, sessizce zikrediyorum.

Dokun bana. Dokun.

Ben.

Hafif bir vızıltı duyulur ve ardından otomatik bağlayıcı elbiseyi Vücudum.

Lanet olsun.

Arkamı döndüm ve ona baktım. "Teşekkürler."

Ağzı sert bir çizgi halinde bastırılmış ve yüzünde okunamayan bir ifade var. Bunun tamamen kasıtlı olduğundan şüpheleniyorum ve bu bende ağızdan o sert bakışı öpüp çıkarma isteği uyandırıyor. Her zaman o kadar kontrollü ki, her yerini yalayıp onu çılgına çevirmek istiyorum. Bu düşünce içime bir ürperti daha gönderiyor.

Varrik'in kaşları çatılır. "Üşüyor musun?"

"Sadece bahçe partisini düşünüyordum," diye yalan söylüyorum. "O kadar eğlenceliler ki dayanamıyorum. "

Ağzının bir tarafı seğiriyor. "Bunların sosyal etkinlikler olması gerekiyor, evlerin birbirleriyle kaynaşması ve ittifaklar kurması için. Eğlencenin gündemde olup olmadığını bile bilmiyorum."

Yüzümü buruşturuyorum.

Varrik bana o tipik buz gibi bakışını atıyor ama botlarını giymek ya da uzun saçlarını normal sırasına getirmek için hiçbir hareket yapmıyor. O da gitmek istemiyor olabilir mi? Acaba onu burada kalmaya ikna edebilir miyim? Tüm o kendini beğenmiş akbabaların huzurunda güzel bir gün daha geçirme düşüncesi içimde çılgılık atma isteği uyandırıyor. Elbette, daha kötüsü de olabilirdi... ama çok daha iyisi de olabilirdi.

Ben de biraz ikna etmeye karar verdim. "Varrik, gitmek zorunda mıyız?" Elimi

Masum ve tatlı görünmeye çalışarak ona kirpiklerini uzattı. "Hepsinin benden nefret ettiğini biliyorsun."

"Benimle birlikte olduğun için sana hâlâ tahammül etmek zorundalar." Yüz ifadesi soğuk. "Sana bir şey söyleyen oldu mu?"

"Yapmak zorunda değiller. Bunu yüzlerinden anlayabiliyorum. Bana nasıl davrandıklarını. Beni görmezden geliyorlar ya da bana bir tiftik parçasıymışım gibi bakıyorlar." Başımı sallıyorum ve sonra düşüncesizce eline uzanıyorum. Bir yanım elini çekmesini bekliyor ve çekmeyince saçma bir şekilde memnun oluyorum. Onun büyük elini kendi küçük ellerimle sıkıyorum. "Arkadaşlığımdan hoşlandığını biliyorum ama... bence bu iyi bir şey değil."

Kıpırdamadan duruyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Ne demek istediğimi anlıyorsun," diyorum. "Benim senin yanında olmam her türlü soruna yol açıyor."

Gözleri kısıldı. "Ne gibi?"

Ona bıkkın bir bakış atıp ellerimi havaya kaldırıyorum. "Ne demek istediğimi çok iyi biliyorsun! Buraya diğer soylularla el sıkışma anlaşmaları yapmak için geldin, değil mi? Ama ben seninle olduğumdan beri sana dışlanmış gibi davranıyorlar. Etrafında dolaşıyorlar. Senin hakkında fısıldaşıyorlar. Olanları görüyorum. Seni *utandırıyorum*." Dudağımı ısırdım. "Yanıdayken itibarını kaybediyorsun. Bence içeride kalmalıyım."

"Sen benim yoldaşımsın-"

Tuttuğum nefesi dışarı veriyorum çünkü hâlâ beni dinlemiyor. "Benden kurtulmalısın, Varrık-"

"*Asla*."

Kelimesi o kadar şiddetli ki irkilip sessizliğe gömülüyorum. Şaşkınlıkla ona bakıyorum ve kuyruğunun cübbesinin altında oynadığını ve ellerinin iki yanında kenetlendiğini görüyorum.

"Burada benimle tek bir ittifak bile kuramayacaksın Varrık. Beni sevmiyorlar-"

"Neyi sevdikleri *umurumda* bile değil."

Gözlerimi tekrar kırıştırıyorum, çünkü ilk kez küfür ettiğini duyuyorum. Soğukkanlılığını kaybediyor ve o ağırbaşlı cübbesinin altında sanki öfkeden kudurmuş gibi görünüyor. Bana değil, diğerlerine.

O kadar tatlı ki, elimde olmadan bir adım daha yaklaşıyorum, tamamen ona çekiliyorum.

"Eğer biri seni benden almaya çalışırsa," diye başlıyor, sesi sahiplenmeyle büyüyor ve içime bir ürperti daha gönderiyor.

"Kimse beni senden alamaz," diyorum ve sonra bu cinsel gerilime bir an daha dayanamadığım için kendimi ona doğru fırlatıyorum, kendimi havaya fırlatıyorum.

Beni yakaladı. Tabii ki yakalar. O devasa ve güçlü, ben ise onun yanında narin bir çiçeğim. Bu harika, ama ona aşık olmamın nedeni bu değil. Çünkü bana çok ihtiyacı var. Hayatında neşeye ihtiyacı var ve ben bunu sağlamayı planlıyorum.

Ayrıca? Öpülmeye ihtiyacı var, hem de çok.

Ben de kollarımı boynuna doladım ve ağzımı onunkine bastırdım.

Varrik bana karşı tamamen hareketsiz kalıyor. O da beni öpmüyor ve başımı kaldırdığımda daha önce ondan hiç duymadığım acı dolu bir inilti çıkarıyor. "Az önce birçok sağlık kuralını çiğnedin Milly."

"Üzgünüm, üzgün değilim," diyorum nefes nefese. "Bunu uzun zamandır yapmak istiyordum. İnsan geleneği. Alındın mı?"

"Hayır."

"Dormalı mıyım?"

"Kef no," diye nefes alıyor ve sonra ağzı yine benimkinin üzerinde.

Küfür ettiğini duymak bile beni ıslatıyor. Ağzına karşı inliyorum, kapalı dudaklarının sertçe dudaklarıma değmesini seviyorum. Bu garip bir şekilde seksi çünkü çok vasıfsız - nasıl öpüşüleceğini bilmiyor ama sadece bana dokunmak istiyor ve bu inanılmaz.

"Bizi yatağa indir," diye fısıldıyorum ağzına karşı, alt dudağını ısııyorum.

Tekrar inliyor ve sonra vücutlarımız yer değiştiriyor. Bir saniye sonra sırtım şiltenin üzerinde, o da üzerimde, siyah saçları bir perde gibi etrafımıza dökülüyor. Parmaklarımla çenesini tutuyorum ve ağzımı dikkatlice onunkine doğru eğiyorum.

"Sana bir kız nasıl öpülür göstereyim," d i y e mırıldanıyorum ve dilimi ayırdığı ağzına sokuyorum. Tadına bakıyorum, kahvaltı gibi tatlı bir tadı var ve dili benimkine değdiğinde oradaki çıkıntıları hissedebiliyorum. Oh, merhamet. Öpücük derinleşiyor ve sonra birbirimizin içinde kayboluyoruz, o dilinin her derin, arayış dolu darbesiyle beni nasıl öpeceğini öğreniyor ve ben sadece öpücükler arasında nefes almayı hatırlamaya çalışıyorum, çünkü bu konuda o kadar iyi ki anında tüm mantıklı düşüncelerimi kaybetmeme neden oluyor.

Onu öpen ben olmalıydım, ama belli ki tek ihtiyacı olan bir öneriydi, çünkü öpücüğü tamamen devraldı ve dünyamı sarsmakla meşgul. Bu sefer dilini benimkine sürttüğünde inleyen ben oluyorum. İri eli göğsümü avuçlamak için kaydıgında, inliyorum ve ona doğru eğiliyorum.

"Beni istediğini söyle," diye mırıldanıyor Varrik ağzıma karşı. "Üzerindeki kıyafetleri çıkarmamı ve bacaklarının arasını tatmamı istediğini söyle. Her yönden benim olmak istediğini söyle."

Nefes alıyorum, beni tekrar öpmeye çalıştığında geri çekiliyorum. "Ben zaten her yönden seninim. Ben senin kölenim, unuttun mu?"

Varrik doğruluyor, sert, öpücüklerle ıslanmış ağzı bana bakıyor. Onu tekrar kendime doğru çekmek, yüzündeki hayal kırıklığıyla alay etmekten başka bir şey istemiyorum. Ama bunu yaparsam... kendi mezarımı kazmış olurum. "Bunu aramızda istemediğini mi söylüyorsun?"

"İstiyorum," diye nefes alıyorum. Tanrım, hiç yapmadım. Sonsuza dek sürecekmış gibi görünen bir arzuyla yanıp tutuşuyorum. "Ama yapamayız."

"Neden olmasın?"

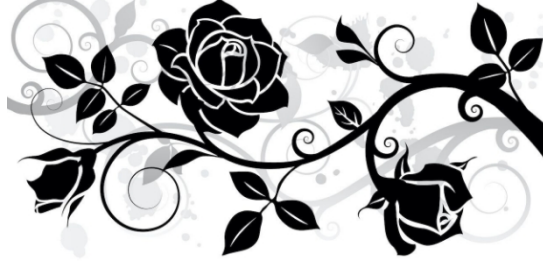
"Güç dengesizliği yüzünden." Başımı sallıyorum. "Bu sadece... garip hissettiriyor. Özür dilerim. İlerlesek bile, zihnimde her zaman sana ait olduğum için reddedemeyeceğimi söyleyen garip bir nokta olacak. Çünkü ben bir malım."

Varrik bir parmağını çenemde gezdiriyor, o kadar uzun süre bana bakıyor ki onu gücendirdiğimden endişeleniyorum. "Eğer seni serbest bırakırsam," diye mırıldanıyor, "daha kötü durumda olursun Milly. Güven bana. El konulan insanlar ortadan kaybolur, hükümetin durumla ilgilenmek zorunda kalmayacağı geri kalmış gezegenlere gönderilir. Erkeğin olarak seni korumak benim görevimken, s e n i serbest bırakıp bunun başına gelmesine izin veremem."

O benim mi? Ona gülümsüyorum, bu düşünce içimi ısıtıyor. "Peki ne yapacağız?" "Sizin dünyanızda, nasıl eşit oluruz? Eş mi?"

"Arkadaş mı?" Gülüyorum. "Benimle evlenmen falan gerekirdi."

Varrik bir an düşündü ve sonra ayağa kalktı. Ben daha ne yaptığını sormadan dönüp odadan çıkıyor.

VARRIK

Mates. Evlilik. Tabii ki. Cevap basit... ve sonuçları itibariyle son derece karmaşık. Tatlı Milly'mi istiyorum. Onu ilk gördüğüm andan beri onu istiyorum ve günler geçtikçe bu istek en hoş, en lezzetli ihtiyaç sızısına dönüştü. Onun ruhunu, canlı kişiliğini, beni gülümsetmek için söylediği çirkin şeyleri seviyorum. Korkusuzluğunu ve itibarımı korumak istemesini seviyorum.

Ondan kurtulmak mı? Kendimi tüm bu gezegenden ve onun kibirli soylularından kurtarmayı tercih ederim.

Cevap evlilik. Halkımın çoğunun artık resmi törenleri yok; evlilikler sadece birkaç yasal belgeyle onaylanıyor. Benimki gibi daha yaşlı aileler bazen birlikteliği kutlamak için uzun partiler ve şenlikler düzenliyorlar ama artık buna "evlilik" demiyoruz.

Bir insanla çiftleşirsem diğer soylu evler beni dışlar. Bir parya olacağım, artık burada, Ana Dünya'da kibar çevrelerde hoş karşılanmayacağım. Siyasi bağlantılarım ölecek ve benimle ilişkili herkesi alaşağı edecek.

Bu düşünce beni gülümsetiyor.

Bu hayattan zevk almayalı ne kadar oldu? Herhangi bir partiye ya da toplantıya ilgisizlikten başka bir şeyle bakmayalı ne kadar oldu? Milly benim dünyama neşe getirdi ve eğer benimle güvende hissetmek için evliliğe ihtiyacı varsa, o zaman evlenecektir.

Ana Dünya'yı geride bırakmak anlamına gelecek. Sosyete'yi, galaları ve bu bitmek bilmeyen cübbe değişimlerini geride bırakmak anlamına gelecek. Bu, birçok uzak mülkünden birinde kendi kendime sürgün anlamına gelecek ve ailemin adı küçümsenerek fısıldanacak.

Milly'nin her gece kollarımda olması demek. Milly'nin kahvaltıda gülümsemesi. Milly'nin sıcak ağzı benimkinin üzerinde, tüm sağlık kurallarını hiçe sayıyor.

Seçim çok açık.

Aldar benimle buluşmak için acele etmeden önce koridorda zar zor ilerliyorum. "Lordum?" diye soruyor, bakışlarında bir soruyla. "Parti için giyinmemişsiniz. Saçınız. Botlarınız-"

"Bana eski tanrıların bir rahibini bulun," diyorum ona. "Bu mülkte bir tane var, değil mi?" En eski ailelerin çoğunda hâlâ bir şapel bulunuyor, ancak pek çok şey gibi bunlar da bağılıktan ziyade sözde hizmet için.

"Ben... tabii ki. Bir sorun mu var?"

"Hayır. Onu hemen odama getirin."

Aldar tartışmak için ağzını açıyor ve ben ona ters ters bakıyorum. Tek kelime itiraz etmeden kapıyı kapatıyor, başını sallayıp selam veriyor ve koşarak uzaklaşıyor.

Odama dönmek için arkamı dönüyorum ve oraya **v a r d ı ğ ı m d a** kapıyı arkamdan kapatıyorum. Milly hâlâ yatakta yatıyor, kızıl saçları dağılmış ve yüzünün etrafında uçuşuyor. Ağzı parlak pembe ve öpüşmekten hafifçe şişmiş ve bu bende gidip ona tekrar sahip olma isteği uyandırıyor.

Gülümsüyorum.

Gözleri şok içinde açılır. "Varrik? Neye gülüyorsun? Sorun ne?"

"Aldar rahip almaya gitti," diyorum ve son birkaç haftadır onun için diktirdiğim önlüklerin olduğu dolaba doğru ilerliyorum. Çoğunun üzerinde evimin sembolü ve onun statüsü yazıyor ve bu şekilde mülkiyetini ilan eden bir şey giymesini isteyip istemediğimi bilmiyorum. "Hangi elbiseyle evlenmek istiyorsun? Seni ilk gördüğüm elbiseyle mi? Üzerinde hiçbir sembol yok."

"Ne?"

"Bunu beğenmedin mi?" Ona dönerek soruyorum. "Bir insan evliliği için uygunsuz mu?"

Yataktan kalkıp yanıma koşuyor, kaşları havaya kalkıyor. "Ciddi misin? Evlenmek mi istiyorsun?"

"Böyle bir şey hakkında yalan söylemem."

"Varrik!" Milly memnun görünmek yerine ellerini benimkinden çok farklı olan pürüzsüz, boynuzsuz alnına götürüyor. "Bunu yapamazsın. Bu çok kötü bir fikir."

"Hiç de kötü bir fikir değil," diyorum ve ellerini alnından çekiyorum. "Benimle evlenmek istemiyor musun, benim güzel insanım? Eşim olmayı? İstedğin bu değil mi?"

Ne istiyorsun?"

Ağzı açılıyor ve küçük bir itiraz sesi çıkarıyor. "Varrik... bu benim için harika ama senin için korkunç."

"Hayır," diye düzeltiyorum nazikçe. "Bu benim için de harika bir şey. Seni sonsuza dek hayatıma alıyorum." Genişçe gülümsüyorum. "Eşit olarak."

Milly'nin yüz ifadesi temkinli. "Halkınız bundan nefret edecek."

"Sanki ne istedikleri umurumda. Zaten çok uzun zamandır onların oyunlarını oynuyorum."

"Varrik, senin hakkında çok kötü şeyler söyleyecekler." Ellerini çekiştirerek tuttuğum yerden kurtarmaya çalışıyor. "Zaten korkunç şeyler söylüyorlar. Bu daha da kötü olacak-"

"Bu beni mahvedecek," diye kabul ediyorum. "Artık kibar sosyeteye kabul edilmeyeceğim, ama böyle şeylerden çok sıkıldığımı fark ettim. Bunun yerine gerçek bahçelerin olduğu sakin bir yere çekilme fikri hoşuma g i d i y o r . " Çenemi kaldırarak Leydi dra'Niiron'un küçük yeşillik alanının ötesine uzanan şehir yayılmasını gösteriyorum. "Aslında, oldukça sevdiğim bir pastoral arazim var. Orada yaşamak ister misin?"

"Çiftlik mi? Adı ne?" "Risda

III."

Milly gözlerini kırıştırıyor ve ardından küçük, sevimli bir kıkırdama duyuyor. "Çiftliğiniz koca bir gezegen mi?"

Onun zevk sesine bayılıyorum. Sanırım hayatımın geri kalanında her gün o parlak, tatlı kahkahayı duymayı kendime amaç edineceğim. Ben de ona gülümsüyorum. "Bu bir dış kenar gezegeni, çok uzak. O kadar heyecan verici değil ama güzel gökyüzüne ve sakin bir manzaraya sahip. Ve vahşi yaşam. Kuşları sever misin?"

Yüz ifadesi hüznü bir hal alıyor. "Kuşları seviyorum. Ve seninle birlikte bir çiftlik gezegenine taşınma düşüncesine bayılıyorum. Ama... Varrik, istediğinin bu olduğuna emin misin?"

"Çok eminim," diyorum ona, bir elimi bırakıp yanağını hafifçe okşayarak. "Seni ilk gördüğüm andan beri senden başka bir şey istemedim. Günlerimin geri kalanında kollarımda seninle birlikte dış çembere çekilmek bir rüya gibi geliyor. Olmayı tercih edeceğim başka bir yer düşünemiyorum." Bir an düşündüm ve sonra ekledim, "Leydi dra'Niiron'un bitmek bilmeyen partisinde daha fazla zaman geçirmek kesinlikle hayalim değil."

İç çekiyor. "Oh iyi, çünkü bu şimdiye kadarki en kötü parti."

"Hepsi böyle. Şimdi neden kaçmak istediğimi anlıyor musun?" Kıkırdadığında, küçük elini dudaklarıma götürüyorum ve ağzımı narin parmaklarının üzerinde gezdiriyorum. "Benimle evlenir misin ve bu skandalcı, ahlaksız lordun garip uzaylı gelini olur musun?"

Gülümsemesi ışıltı ışıltı. "Tabii ki yapacağım."

KISA BİR SÜRE SONRA, Milly yanardöner elbisesiyle karşımda duruyor ve ellerimi tutarken ayakları çıplak. Tanıştığımız ilk şekilde benimle birleşmek istiyor ve bana gülümserken gözleri mutlulukla parlıyor. Rahip bizi evlendiriyor ve ardından yasal belge üstüne yasal belge imzalanıyor. Bu işlerin çoğunu yapacak kişilerim var ama kişisel danışmanım mesai saatleri dışında olduğu için şu anda müsait değil.

Ofisine girip bir insanla evlendiğimi ve Risda III'e kaçtığımı öğrenince çok şaşırarak.

Haber Leydi dra'Niiron'un diğer misafirlerine ulaşmadan önce eşyalarımızı toplayıp hava kruvazörümle özel gemime doğru yola çıkıyoruz. Hizmetkârlarım hiçbir şey söylemiyor - böyle şeyler için çok kibar ve çok iyi eğitilmişler, ama ne düşüneceklerini bilmediklerini söyleyebilirim.

Milly'ye saygılı davrandıkları sürece ne düşündükleri umurumda değil. O artık Leydi Va'Rin, evinin birincisiyle evli. İnsan olsa bile, artık benim aracılığım ile soylu ve galaksiler arası toplumun çoğundan üstün. Lekeli bir üne sahip olsa bile, saygı görecektir.

Bu beni memnun etti.

Milly kruvazöre giriyor, etekleri elinde, ev hizmetçilerimden biri olan Nima'nın arkasından geliyor. İnsan geleneklerinden bahsediyorlar ve Nima gelinime tereddütle gülümsüyor, söylediği bir şeye gülüyor ve sonra Milly de gülümsüyor.

Sanırım Nima'ya sırf ona nazik davrandığı için bir terfi vereceğim. Diğer hizmetçilere de başarıya giden yolun gelinimi memnun etmekten ve onun her isteğini yerine getirmekten geçtiği konusunda örnek olurum. Bu düşünceyi sevdim. Yeni eşimi özel odamıza kadar takip edemeden gemimin pilotu beni durduruyor ve bir rotaya karar vermeden önce Risda III'e giden en hızlı rotayı tartışıyoruz. Varmamız haftalar sürecektir ama acelem yok.

Kişisel yıldız gemim küçük olabilir ama lüks ve bu zamanı eşimle geçirebiliyorum. Bana kalırsa, istediğimiz kadar uzun sürebiliriz.

Herkes gemiye bindiğinde, Ahiri'ye "misafirperverliği" için teşekkür eden ve bu kadar çabuk ayrıldığı için mazeretlerini ileten bir not gönderdikten sonra, uzay limanından ve Ana Dünya atmosferinden uzaklaşıyoruz. Kapatılacak yasal boşluklar ve yağlanacak avuçlar olacak ve mesajlar şimdiden özel iletişim sunucuma gelmeye başladı. Milly'i korumama rağmen

benim adımla, o hala D sınıfı bir gezegenden gelen bir uzaylı. İşleri yoluna koyabilirim ama bu zaman ve para alır.

İyi ki bu tür sorunları benim adıma halledecek insanlarım var. Onlara da zam yapacağım, yeter ki eşimle huzur içinde olayım.

Milly'yi düşünmek beni dolup taşan bir heves ve bedenimi saran bir açlıkla dolduruyor. Aletim saatlerdir sert, çünkü kısa bir süre sonra benim olacağını bilmek bile beni şehvetten çılgına çeviriyor. Gemimin özel kamerasında beni bekliyor. O sıcak, ıslak, skandal insan ağzını tekrar benimkinin üzerine koyacak ve dilimi yalayacak ve o tatlı küçük zevk iniltilerini çıkaracak.

Bekleyemiyorum. Ona sahip olmak için yanıp tutuşuyorum ve bu yüzden yüz hatlarımı en iyi "yaklaşılmaz" ifademle şekillendirip odama doğru ilerliyorum. Hem kişisel hem de gemi personeli yolumdan çekiliyor ve kimse beni rahatsız etmiyor. Güzel. Kişisel odama hiç rahatsız edilmeden ulaşıyorum, avucumu anahtar kilidine yerleştiriyorum ve kapının açılmasını bekliyorum.

Milly, üzerinde tamamen şeffaf bir elbiseden başka bir şey olmadan Nima'nın yanında durmaktadır. Yumuşak, kıvrıkcık kızıl saçları başının üzerinde dağınık bir düğüm halinde toplanmış ve küçük dallar solgun boynunu sıyrıyor. Nima beni görünce eğiliyor ve Milly'ye bir şeyler mırıldanıyor, onu selamladıktan sonra hızla odadan çıkıyor.

Nima giderken hiçbir şey söylemiyoruz, kapı arkasından kapanıyor. Onun yerine eşimin görüntüsünü yutuyorum. Giydiği elbise hayal gücüne hiçbir şey bırakmıyor; soluk pembe meme uçlarını, güzel göğüslerinin kabarıklığını, bacaklarının arasındaki kızıl saç tutamını ve yuvarlak kalçalarını görebiliyorum.

Kapı kapanıp yalnız kaldığımızda Milly, "İyi biri," diyor. "Bana çok kötü davranacağını düşünmüştüm ama gerçekten çok iyi davrandı." Bana gülümsüyor ve tek ayağının üzerinde dönerek bir tur atıyor. "Elbisemi beğendin mi? Altında bir slip olması gerekiyordu ama dün gecemizde seksi bir şeyler giyebilmek için Nima'ya onu çıkarttım."

"Bu... nefes kesici." Daha önce onun kadar güzel bir şey görmemiştim.

Milly önümde kıpırdanıyor, kumaşın bir parçasıyla oynuyor. "Beni kandırıyorsun, değil mi Varrik? Bu konuda benimle kafa bulmuyorsun değil mi? Bu bir oyun değil, değil mi?"

Sözleri karşısında kaşlarımı çatıyorum, çünkü ne demek istediğinden tam olarak emin değilim. "Sahip olmadığın topları nasıl kırabilirim?"

"Yani benimle alay ediyorsun." Çok kararsız, çok tereddütlü görünüyor. "Bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu düşünüp duruyorum."

Ona asla böyle bir şey yapmam. Onu istediğime dair güvenceye mi ihtiyacı var? Onsuz yaşayamayacağıma? "Başka bir lord için hediye olman gerektiğini biliyor muydun?" Ona yaklaşırken söyledim.

Gözleri açılıyor.

"Leydi dra'Niiron başka bir lord için aldığı egzotik "oyuncağı" gösteriyordu ama ben sana bir kez baktım ve kalbimi kaybettim. Sana sahip olmalıydım. Seni ilk gördüğüm andan itibaren gülümsemeni görmek, kahkahalarını duymak, kokunu içime çekmek istedim. Kendimi utandırdığımı düşünmesi ya da senin başka bir tür olduğunu düşünmesi umurumda değildi. Tek istediğim sendin." Yanına gidip narin yüzünü ellerimle kavıyorum. "Ve artık kimse seni benden alamaz."

Elleri benimkilere dokunuyor ve bana gülümsüyor. "Bir uzaylıyla mutlu olmak garip mi?"

"Sen söyle."

Milly yine gülüyor, sesi güzel ve tatlı. Başını çeviriyor ve ağzını avucumun topuğuna bastırıp dişleriyle ısırıyor. "Tüm lezzetli kaslarını gizleyen cüppelerden başka bir şey giymeyen büyük mavi bir adam tarafından tamamen ve tamamen tahrik olmak garip mi?"

"Hiç de tuhaf değil. Eminim bu adam her kimse, hoş formunu gizlemek için gösterişli kıyafetlere ihtiyaç duymuyordur." Beni çekici bulması hoşuma gidiyor, ancak cübbemi bu kadar nahos bulması da aynı derecede hoşuma gidiyor. "Bir ca'vii kuşu gibi süslenmesine gerek yok."

Milly gülümseyerek, "Şimdi ca'vii kuşunun ne olduğunu merak ediyorum," diye ekliyor.

"Evimize vardığımızda sana bir tane getireceğim." Sanırım böyle bir şey hoşuna giderdi. Gösterişli ve gürültülü olsalar da iyi evcil hayvanlar olmaları gerekiyor ve ben de sevimli Milly'mi böyle şeylerle şımartma düşüncesinden hoşlanıyorum. Ama şimdilik sadece ona sarılmak istiyorum.

Avucuma bir öpücük daha konduruyor ve parlayan, beklenti dolu gözlerle bana bakıyor.

"Sen mükemmelsin," diyorum ona, bu manzarayı sonsuza dek hatırlamak isteyerek. "Bundan da öte, sen *benim mükemmelimsin*." Eğildim ve ağzımı onunkine bastırdım. O çok daha kısa, bu yüzden rahat olduğumdan çok daha fazla eğiliyorum, ama inlediğinde ve dudakları benimkinin altında ayrıldığında, dillerimiz buluştuğunda her şeye değişiyor. Ağzım onunkinin üzerinde k a y a r k e n ne kadar eğildiğimi unutuyorum ve dilimi yalayarak ona sahip çıkıyorum, onu ne kadar istediğimi, beni ne kadar derinden etkilediğini gösteriyorum.

Milly dudaklarına karşı inliyor ve sonra ellerini hareket ettiriyor. Bir an sonra elbisesi hışırdıyor ve çizmelerime çarparak yere düştüğünü hissedebiliyorum. Önümde dururken tamamen çıplaktı ve güzelliğine bakabilmek için ağzımı onunkinden kaldırıyorum.

Onunla ilgili her şey muhteşem. Vücudunun her yeri soluk ve yumuşak, meme uçları pembe ve göğüsleri mesakkah kadınlarının kaslı, zarif fiziğine kıyasla büyük ve belirgin. Beli içeri doğru kıvrılıyor, karnı yumuşak ve çukurlu, kalçaları hafifçe dışarı çıkıyor ve ellerimle kavramak için mükemmel görünüyor.

Ona vuruyorum. Kalçalarının arasındaki, amını görüş alanımdan koruyan kırmızı buklelerden, en az geri kalanı kadar yumuşak görünen pembe meme uçlarına kadar her parçasını seviyorum. Minik, narin kulaklarını, zarif boynunu ve hatta güzel dizlerini seviyorum.

Her şeyi mükemmel ve ona dokunma arzusuyla yanıp tutuşuyorum.

Milly öne doğru ilerliyor, bakışları üzerimde ve cüppemin boynundaki otomatik bağlayıcıya uzanıyor. "Ben de sana bakabilir miyim?"

Başımı sallıyorum ve bağlaması için ona yardım ediyorum. Bornozum açılıyor ve onu kenara iterek göğsümü ortaya çıkarıyor. Bir süre bakıyor, elini karnımdan aşağıya doğru gezdiriyor ve sonra daha da aşağıya indirerek cesur bir eliyle uzunluğumu kavıyor.

Basit bir dokunuşun bu kadar iyi hissettireceğini hiç beklemezdim. Parmaklarım saçlarında gezinirken inledim. "Milly."

"Çok büyüksün," diye mırıldanıyor. "Büyük ve sert ve tam olarak aynı şekilde yapılmamış."

"Bu kötü mü?" Nefesimi tutuyorum. Vücutlarımızın uyuşmayabileceği hiç aklıma gelmemiştir.

"Hayır, sanırım tüm parçalarımız hala uyuyor." Bana gülümsüyor. "O l m a s a y d ı bile, seni yine de isterdim."

Cüppelerimin geri kalanını silkiyor ve her bir botun yan tarafına dokunarak oradaki otomatik bağlayıcıları etkinleştiriyor, sonra da tekmeleyerek çıkarıyorum. Çırılçıplak kaldığımda eşimi kollarımın arasına alıp yatağıma doğru çekiyorum. Bizim yatağıma.

Boynuma yapışıyor, göğüsleri göğsüme bastırıyor ve ben de kalçalarını sıkıca tutuyorum. Düşündüğüm kadar yumuşak ve benim için mükemmel bir avuç. Başka bir öpücük için yüzünü kaldırdığında bile bacaklarının otomatik olarak bana dolanmasını seviyorum.

Güzel, sevimli, insan eşimi nazikçe yatağa yatırıyorum, parmaklarımı yumuşak saçlarında dolaştırıyorum ve sonra boğazını sıkarken başını geriye atıyorum. "Milly," diye mırıldanıyorum. "Milly va'Rin."

"Bunu sevdim," diyor bana, nefesi kesilerek.

"Lord va'Rin'in eşi," diyorum boğazının dibindeki narin kemikleri yalayarak. O kadar kırılgan ki benim insanım, yine de inanılmaz güzel. Meme uçlarının sanki dokunmam için yalvarıyormuşçasına diken diken olup yukarı kalkmasını seviyorum ve pembe uçlarından birini ağızma alıp emmeden önce boğazına ve göğsüne öpücükler konduruyorum.

İnleyerek bana doğru eğildi. Elleri omuzlarımda geziniyor ve sonra saçlarıma uzanıyor, parmakları kafa derimi kazıyor. "Varrik."

Diğer göğsüne geçip ona da aynı muameleyi yapmadan önce, altımda kıvrana kadar büyüleyici pembe yumruyu yalayıp emerek göğsüyle alay ediyorum. Onunla alay etmeyi bitirdiğimde, havada asılı duran uyarılma kokusunu alabiliyorum ve kalçalarımın etrafına kilitlenmiş bacaklar beni sıkıyor, sanki

Beni kendine doğru çekmeye kararlı. Başımı

kaldırdığımda "Lütfen," diyor. "Lütfen ne?"

"Öp beni. Ya da meme uçlarıma tekrar dokun. Ya da tadıma bak. Herhangi bir şey. *Herhangi bir şey*. Sadece dokun bana." Milly çılgına dönmüş bir halde altıma girdi. Elleri göğsümün üzerinde geziniyor, kalçalarıma doğru kayıyor ve sonra kıcımlı sertçe sıkıyor. "Sana çok ihtiyacım var."

"Neye ihtiyacın var?" Bir göğsünü tekrar öperim. "Burayı mı?" Daha aşağıya inip karnını öpüyorum. "Burası mı?" Daha da alçalıyorum, nefesimin amını saklayan buklelerin üzerinde gezinmesine izin veriyorum. "Yoksa burası mı?"

İnliyor. Kalçaları kalkıyor, sessiz bir cevap.

Güzel. Ben de bunu istiyorum. Parmaklarımla kıvrımlarını ayırıyorum, bir dokunuşla onu keşfediyorum. Bir parmağımın ucuyla tatlı amcığının uzunluğunu okşuyorum, onu öğreniyorum. Amcığı beklediğim gibi, tek bir fark dışında. Bilmediğim bir çıkıntısı var, ama onu sıyırdığımda şehvetten çılgına dönüyor. Büyüleyici. Onu ovuyorum ve boğuk bir çığlık atıyor.

"Varrik," diye pantolonunu indiriyor Milly, parmakları kafa derimi kazıyor. "Tanrım, bu çok iyi."

Eğildim, onu tatmak istiyordum. Kokusundan, tadından, Milly olan her şeyden zevk almak istiyorum. Ağzımı o çıkıntıya bastırıyorum ve o k ı p ı r d a n d ı ğ ı n d a , meme uçlarından birini yaladığım gibi onu yalıyor ve kızdırıyorum.

Attığı çığlık yüksek sesli, vahşi ve tamamen tatmin edici. Beni daha fazlası için acıktırıyor. Onun tadını seviyorum, insan eşim olan misk kokulu, lezzetli tadı ve dilimi amının üzerinde sürüklüyorum, alay ediyorum ve tadıyorum, okşuyorum ve zevk alıyorum, ihtiyaçtan kendinden geçene kadar, yalvaran inilti üzerine yalvaran inilti yaparken kalçaları dalgalanıyor. Sonsuz saatler boyunca onu tatmak, yüzüme boşalmasını sağlamak ve sonra tekrar boşalmasını sağlamak istiyorum. O kadar sert boşalmasını istiyorum ki yıldızları görsün. Yüzüme o t u r u p dudaklarımı tatlılığıyla yıkarken inlemesini duymak istiyorum.

Ama bu başka bir zaman için beklemek zorunda kalacak, çünkü şu anda ona umutsuzca ihtiyacım var. Aletim zonkluyor, serbest bırakılmaya ihtiyaç duyuyor ve sanki güzel insanıma sahip çıkmak için sonsuza dek beklemişim gibi hissediyorum. Tekrar üzerine yürüdüğümde, adımını fısıldıyor ve kollarını boynuma dolayarak beni başka bir aç öpücük için dudaklarına sürüklüyor. Sıkımı kalçalarının arasına kaydırmadan ve kendimi onun kalbinin girişine yerleştirmeden önce dilimin sıcak bir itişle ağzını talep ediyorum.

"Bu senin ilk seferin mi?" Ağzını ısırarak mırıldanıyorum. "Yavaş mı gitmeliyim?"

"Hayır ve hayır," diye nefes alıyor. "Beni istediğin kadar sert al."

"Ne kadar sert istiyorsun?" Onun açıklığına doğru itiyorum, onunla alay ediyorum

sikimin geniş başı. Küçük ve sıkı olacak ve ben onun içine girmek için sabırsızlanıyorum.

Milly yine inliyor. "Çok sert."

Tanrılar. Bu kadın. Onu tekrar öpüyorum, sonra sikimi kıvrımlarına doğru sürüklüyorum, uzunluğumu onun sularıyla ıslatıyorum. Kayganlaştığımda, sikimin başını tekrar açıklığına dayadım ve sertçe ittim, onu sahiplenmek istediği gibi sahiplendim.

Kendimi kabzaya kadar oturttuğumda ikimiz de haykırıyoruz. Tepkisini ölçmek için alına öpücükler konduruyorum. Acıyor mu? Heyecanıyla ona zarar mı verdim? Ama omuzlarıma tutunuyor ve tırnaklarını derime geçiriyor, nefes nefese kalıyor.

"Oh. Senin...senin şeyin. O da ne? Klitorisime vuruyor." Ağırlığımı onun üzerinde kaydırduğımda gözleri kocaman oldu. "Tanrım, bu gerçekten çok iyi."

Benim şeyim mi? "Mahmuzum mu?"

"Spur," diye inliyor. "Çok hayranım."

Ona tekrar pompalarken bile boğazımdan bir kahkaha kopuyor. İnliyor ve ben kendimi durduramıyorum. Şimdi eşime sahip çıkmalıyım. Her darbede daha derine dalıyorum, bacakları etrafımda sıkılaşıırken çıkardığı sesleri seviyorum ve kenara yaklaşıyor. Amcığının sikimin etrafındaki sıkılığı daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyordu. Hiç bu kadar iyi olmamıştı.

Boşaldığında kısık bir çığlık atıyor, sırtı kamburlaşıyor ve vücudu altımda sıkılıyor. Ona sahip çıkmaya devam ediyorum, tekrar titreyene ve ikinci kez, daha da yüksek sesle haykırana kadar derinlemesine okşamaya devam ediyorum. Ancak o zaman, serbest bırakılmamın beni ele geçirmesine izin veriyorum. İçimden kaynıyor, sıcak ve öfkeli ve onu tohumumla doldururken onun adını haykırarak geliyorum.

Kısa bir süre sonra eşimin üzerine yığıldığımı fark ediyorum, ağırlığım iki yanındaki kollarımın desteğiyle ancak onunkinden uzak tutuluyor. Çenemi ısırıp kemiriyor, dişlerinin her sıyrışından sonra derimi yalıyor ve sikimin seğirdiğini ve onun içinde giderek sertleştiğini hissediyorum.

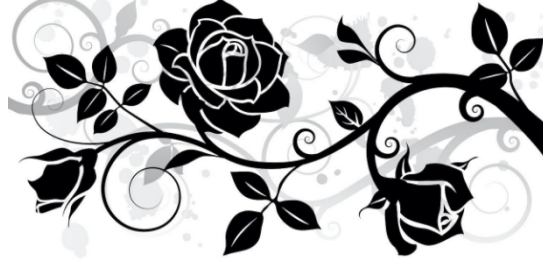
"Bu senin için yeterli değil miydi, benim açgözlü küçük dostum?" O gülerken bile ağzına bir öpücük daha konduruyorum.

"Sadece senin daha çekingen bir tip olduğumu düşünmüştüm," diye itiraf ediyor nefesi kesilerek. "Yanıldığıma çok sevindim."

"Öyle mi?"

Ona ne kadar yanıldığını göstermek saatlerimi aldı.

EPILOG

VARRIK

"W

"Neredeyse geldik," diye sevinçle haykırıyor Milly, gemi atmosferi yararak geçerken yanımda zıplıyor. Bakışları dışarıya açılan bir pencere görevi gören video ekranına kilitlenmiş durumda ve biliyorum ki

Yeni evimizi ilk kez görmek için sabırsızlanıyor. Sonbahar geldi, bu da Risda III'ün hasat edilmeyi bekleyen olgun altın rengi mahsullerle dolu uçsuz bucaksız tarlalar, çiftlikten çiftliğe dolaşan et sürüleri ve mükemmel havanın hüküm sürdüğü sakin günler olacağı anlamına geliyor.

Buna bayılacak.

Tatlı insanımı kızdırmayı sevdiğim için ellerimi gözlerinin üzerine koydum.

Milly doğaüstü bir çılgılık atıyor ve ellerime pençelerini geçiriyor. "Hayır! Görmek istiyorum!"

İçimden yükselen kahkahaya karşı koyamıyorum ve yanımı çimdiklediğinde, bakışları ekrana yapıştığında bile sırtıtmaya devam ediyorum.

Onunla geçirdiğim son birkaç hafta hayatımın en güzel günleriydi. Elbette, her gün bana "ahlaksız" evliliğimden dolayı öfkeli mesajlar gönderen kişilerle, aniden sona eren iş sözleşmeleriyle ve umutsuzca hasar kontrolü yapmaya çalışan kişisel finansörlerimle doluydu. Bunların hiçbirisi benim için önemli değil. Eski parayla zengin oldum ve aristokratik oyunlardan bıktım. Uzun, çok uzun hayatımın geri kalanını Milly yanımda, onun etrafındaki dünyaya olan merakının tadını çıkararak geçirmek istiyorum. Karnını çocuğumla doldurmak istiyorum. Onunla birlikte yaşlanmak, her gün onunla birlikte gülümsemek ve her gece onunla birlikte çiftleşmek istiyorum.

Üç hafta oldu ama yine de kalbimde güzel insanımla bir ömür bile yetmeyeceğini biliyorum. Beni beden ve ruhen esir aldı.

Milly'nin nefesi kesiliyor, gemi yarılrken elleri aniden bana yapışıyor

ve Risda III, hatırladığım kadar pastoral ve huzurlu bir şekilde görüş alanıma giriyor. "Çok güzel," diyor dostum, hayretle. "Bu senin mi Varrik?"

"Ve şimdi seninki de, aşkım," diyorum elini elime alarak. "Evine hoş geldin."

"Ah bebeğim," diye fısıldıyor. "Seni çok seviyorum. Bu mükemmel bir şey. Teşekkür ederim."

Kıymetli insanıma duyduğum sevgiyle başının tepesine bir öpücük konduruyorum. Bu taşınma tamamen onun için olsa da, bir bakıma ben de evime döndüm. Ama ben evimi haftalar önce, Milly kollarını bana ilk doladığında bulmuştum.

O benim evim.

YAZARIN NOTU

Merhaba!

Umarım bu ay PRETTY serisini beğenmişsinizdir. Hepsi aynı konseptte odaklanan bir dizi kitap daha yapmak istedik ve kimin aklına geldiğini hatırlayamıyorum, ancak hepimiz bu fikre bir kez sunulduğunda aşık olduk - paçavradan zenginliğe, *Pretty Woman* gibi. Yani, bunu nasıl sevmezsiniz ki? Hemen kahramanımın bir uzaylı olmasında ısrar ettim (tabii ki kendim olarak) ve sonra kimin hakkında yazacağım konusunda hiçbir fikrim yoktu.

İlginçtir ki, 1 Temmuz 2019 haftasında Read Me Romance podcast'inde (ve 23 Eylül'de e-kitapta) yayınlanacak olan WHEN SHE'S READY'yi yazmayı yeni bitirmiştim. O kitapta Milly adında bir insan ve onun küçük parmaklarına dolanmış mesakkah lordu gibi bir çift karakterin küçük bir yürüyüşü var. Ben de düşündüm ki, neden onların hikayesini yazmayayım? Homeworld ile uğraşmak ve politikalarına ve soylu aileler arasındaki çekişmelere değinmek eğlenceliydi. Umarım beğenmişsinizdir!

:)

Yakut

GÜZEL SERİ!

Rags to Riches konseptimizdeki diğer tüm kitapların tadını çıkarın!

PRETTY VIRGIN - Alexa Riley

PRETTY PRIZE - Ella Goode

PRETTY BRIDE - Kati Wilde

PRETTY DARING - Jessa Kane

DAHA FAZLA UZAYLI MI DIYORSUN?

Daha fazla mesakkah (büyük mavi adamlar) hakkında okumak ister misiniz? İşte başlamanız için arka listemden bazıları!

ICE PLANET BARBARIANS'ı denemek istiyorum

Buz Gezegeni Barbarlar

Barbar Uzaylı Barbar

Aşık Barbar Maden

Uzaydaki uzaylılarımı seviyorum!

KORSANIN TUTSAĞI

KORSANIN YATAĞINDA

KORSAN TARAFINDAN

KANDIRILDI KORSANI

ALDATTI

Kısa, seksi ve tek başına bir şey istiyorum!

HAPİSHANE G E Z E G E N İ _

BARBARI UZAYLININ POSTA

SİPARİŞİ GELİNİ